

PHATRA LEASING

fleet Magazine

นิตยสารภัทร ฟลีท ลีสซิ่ง ปีที่ 12 ฉบับที่ 40 / ก.ค.-ก.ย. 2016

แรงบันดาลใจจากห่วงโซ่ของมหาสมุทร

ไมล์สโตน บน แผ่นดินจีน

The New
Volvo XC90

BMW
730Ld

Ferrari
GTC4Lusso

บมจ.ภัทรสิริซึ่งจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้และต้นสัก ให้กับศูนย์
สุขภาพพระภิกษุสงฆ์ในสมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 19 กาญจนบุรี

ทั้งนี้เป็นการสร้างสาธารณะประโยชน์เพื่อสังคม ในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม
ช่วยลดภาวะโลกร้อนที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้พนักงานทุกคนเกิดความ
สามัคคี ด้วยการสร้างภูมิทัศน์ให้กับศูนย์บำบัดสุขภาพสำหรับภิกษุสงฆ์ ตลอดจน
ทำบุญเลี้ยงเพลพระสงฆ์ และกิจกรรมบวชป่า เมื่อวันเสาร์ที่ 6 สิงหาคม 2559

Concept Luxury eco-yacht

สุดยอดเรือ Yacht ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เมื่อพูดถึงเรือยอร์ชที่หรูหรา แนนอนว่าส่วนใหญ่แล้วไม่ค่อยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพราะมันใช้เครื่องยนต์ที่ทรงพลังฟุ่มเฟือยไปด้วยสารพัดสรรพสิ่งที่ถูกนำมาประกอบ ในอนาคตอาจจะไม่เป็นเช่นนั้นไปทั้งหมด เมื่อนักออกแบบชาวฝรั่งเศสได้เสนอแนวความคิดในการออกแบบเรือยอร์ชที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

Rene' Gabrielli นำเสนองานออกแบบเรือยอร์ชที่มีทั้งความหรูหรา สวยงามและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เรือยอร์ชสามารถแล่นไปบนผิวน้ำได้ด้วยแรงลม และขับเคลื่อนด้วยพลังงานจากแบตเตอรี่ลิเทียมที่เชื่อมต่อกับแผงโซลาร์เซลล์ แนนอนว่ามันยังไม่ได้ถูกสร้างขึ้นแต่เชื่อว่าในอีกไม่นานโลกของความหรูหราก็จะเดินเคียงคู่ไปกับความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไม่ต้องสงสัย

Clapton
Ekparichay

ใครที่ชอบฟังเพลง ชอบงานดีไซน์ อาจจะชอบเจ้าลำโพงไม้ที่สวยงามตัวนี้ Clapton ลำโพงไม้สัก เป็นงานแฮนด์เมดประกอบมือชิ้นต่อชิ้นถูกพัฒนาโดย Indian studio ที่มีชื่อว่า 'Ekparichay' ด้วยวัสดุที่เลือกมาอย่างดีมีคุณภาพสูงดีไซน์สุดมินิมอล นอกจากจะให้คุณภาพเสียงที่ดีแล้วยังสามารถใช้ตกแต่งบ้านได้อย่างสุดเท่ แม้ว่า 'Ekparichay' ไม่ได้มีระบบเสียงที่อลังการแบบลำโพงไฮเทคทั่วไป แต่ถ้าดูเรื่องของดีไซน์แล้วดูเหมือนว่ามันจะนำหน้าอยู่

8	New Model
12	Feature
20	Destination
26	Culture
28	World
32	Super car
36	Art
40	Dine
42	Wine
44	Drive Out

เจ้าของ บมว.ภัทรนิษฐ์
252/6 ชั้น 29
อาคารเมืองไทยภัทรคอมเพล็กซ์ 1
ถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง
กรุงเทพฯ 10320
โทร.0 2290 7575, 0 2693 2288

บรรณาธิการที่ปรึกษา
ดิptyสุดา คีนก
เมธี คุ่มเผ่า
พจนนา กสิบอุบล
บรรณาธิการ
ทรงยศ กมลหวิกุล

ควบคุมการผลิต
บทกมล สีประเสริฐ
พิสูจน์อักษร
พรพรรณ บุญทนอม

ออกแบบดำเนินการผลิต
ทรงยศ กมลหวิกุล
โทร.08 1855 1146
E-mail : k.songkupt@outmail.com
ข้อเขียน บทความ เป็นความคิดเห็น
ส่วนตัวของผู้เขียนโดยทรงยศ ห้ามนำ
รูปภาพ หรือข้อเขียนไปเผยแพร่
หรือพิมพ์ซ้ำโดยมิได้รับอนุญาต

BMW 7

BMW ซีรีส์ 7 ใหม่ล่าสุดคือ เจเนอเรชันที่ 6 เป็นครั้งแรกที่คอนเซ็ปต์ Carbon Core ถูกนำมาใช้ในซีรีส์ 7 ใหม่ ทำให้ใหม่ทรงพลังสูงสุดกับน้ำหนักตัวที่เบาที่สุด แน่ใจว่ายังคงเป็นรถซีดานหรูที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังกำลังอันมหาศาลและเพียบพร้อมด้วยประสิทธิภาพ

สำหรับรถในระดับนี้ย่อมต้องให้ความสำคัญกับที่นั่งตอนหลัง ซึ่งซีรีส์ 7 ใหม่ใหม่เนรมิตให้ที่นั่งตอนหลังเจกเช่นที่นั่งระดับเฟิร์สคลาส เพดานห้องโดยสารดีไซน์แบบจัดเต็ม Panorama Sky Lounge ปรับโทนสีได้หลากหลายด้วยแสงไฟ 15,000 ดวง เพิ่มบรรยากาศในห้องโดยสารให้เหนือระดับ โดยที่ผู้โดยสารสามารถควบคุมการสั่งการได้จาก Tablet ขนาด 7 นิ้ว

แม้ว่าจะมีขนาดตัวที่ใหญ่แต่การออกแบบที่ลงตัวทำให้รูปโฉมดูเพริ้วโฉบเฉี่ยว ที่สำคัญไม่ต้องห่วงว่าจะอึดอัดเพราะมีขนาดใหญ่ พลัง 326 แรงม้าจากเครื่องยนต์เบนซินแถวเรียง 6 สูบเทอร์โบเทคโนโลยี BMW TwinPower Turbo ผลักดันให้รถทยานไปที่ความเร็วสองร้อยกว่าได้อย่างสบายๆ

ซีรีส์ 7 ใหม่มาพร้อมทั้งนวัตกรรมในการออกแบบและเทคโนโลยีทางด้านวิศวกรรม ส่งมอบทั้งความนุ่มนวลในการเดินทาง ความรวดเร็ว ปลอดภัย โฉบเฉี่ยวท้าทายทุกสายตาอย่างไม่ต้องสงสัย

730Ld M sport

สนใจ BMW 1
สอบถามรายละเอียดได้ที่
บมจ.ภัทรลิสซิ่ง
ฝ่ายการตลาด
โทร.02 290 7575 ต่อ 102, 423, 456

The New Volvo XC90

ดีไซน์เนอร์ชาวสวีเดนจะตั้งใจการออกแบบทุกครั้งว่า “เราจะทำให้ชีวิตของผู้ใช้ดีขึ้น ง่ายขึ้น และสะดวกสบายขึ้นได้อย่างไร” Volvo ใช้ปรัชญานี้เสมอในการออกแบบรถยนต์ของพวกเขา

Volvo New XC90

รูปโฉมด้านหน้าอาจเป็นส่วนเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน ในความคิดเห็นของเรา มันดูทันสมัยล้ำยุคแต่ในขณะเดียวกันมันยังให้อารมณ์ของความร่วมสมัยด้วย เมื่อเปิดเข้าไปด้านในดีเอ็นเอแบบสวีเดนโดดเด่นอย่างชัดเจน

ที่ตั้งดูคล้ายตาอยู่กลางคอนโซลคือจอแสดงผลแบบทัชสกรีนแนวตั้ง โดยออกแบบให้มีการตัดแสงสะท้อน คำสั่งต่างๆ อยู่ในระบบ Sensus ทำให้ลดปมในการสั่งการและสวิตช์ต่างๆ ออกไป จอแสดงผลขนาดใหญ่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนสบายตา โหมดต่างๆ เข้าถึงได้โดยง่ายดาย นอกจากจากการแสดงผลค่าความเร็วบนหน้าปัดเรือนไมล์แบบดิจิทัลแล้ว ยังมีระบบแสดงผลบนกระบังลมหน้า เพื่อให้ผู้ขับขี่ไม่ต้องละสายตาจากถนน สีเส้นของเรือนไมล์จะเปลี่ยนแปลงเมื่อเปลี่ยนโหมดในการขับขี่

สำหรับอุปกรณ์รวมทั้งระบบเพื่อความปลอดภัยนั้นเรียกว่าหายห่วง วิสัยทัศน์ของ Volvo คือ ออกแบบรถที่ไม่เกิดการชน XC90 นำเสนอระบบ City Safety ซึ่งใช้งานได้ทั้งกลางวันและกลางคืน อาทิ หลีกเลียงการชนกับรถคันอื่น คนเดินถนน ผู้ใช้จักรยาน ระบบยังเพิ่มขีดความสามารถในการเบรกที่ทางแยก ระบบเปิดไฟสูงอัตโนมัติ ไฟหน้าหักเหตามพวงมาลัยและปรับระดับสูงอัตโนมัติ

XC90 มาพร้อมกับเครื่องยนต์เทอร์โบ 4 สูบ 2.0 ลิตร มีแรงเสียดทานภายในเครื่องยนต์ต่ำ น้ำหนักเบา ทำงานคู่กับเกียร์ทอรอนิก 8 สปีด อัตโนมัติ พละกำลังที่ได้จากเครื่องยนต์ตัวนี้น่าประทับใจ XC90 เป็นระบบปลั๊กอิน ไฮบริด

เมื่อพละกำลังจากเครื่องยนต์ 2.0 ลิตร บวกเข้ากับชุดมอเตอร์ไฟฟ้า และมอเตอร์ไฟฟ้า แรงม้าอันน่าทึ่งจะปรากฏตัวออกมา แรงบิดอันมหาศาลที่ทำให้เราต้องร้องว้าว ในขณะเดียวกันมีอัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงที่ประหยัด

หลังจากจบประสบการณ์ทดลองขับ XC90 เราบอกได้คำเดียวว่าต้องลอง แล้วคุณจะประทับใจ

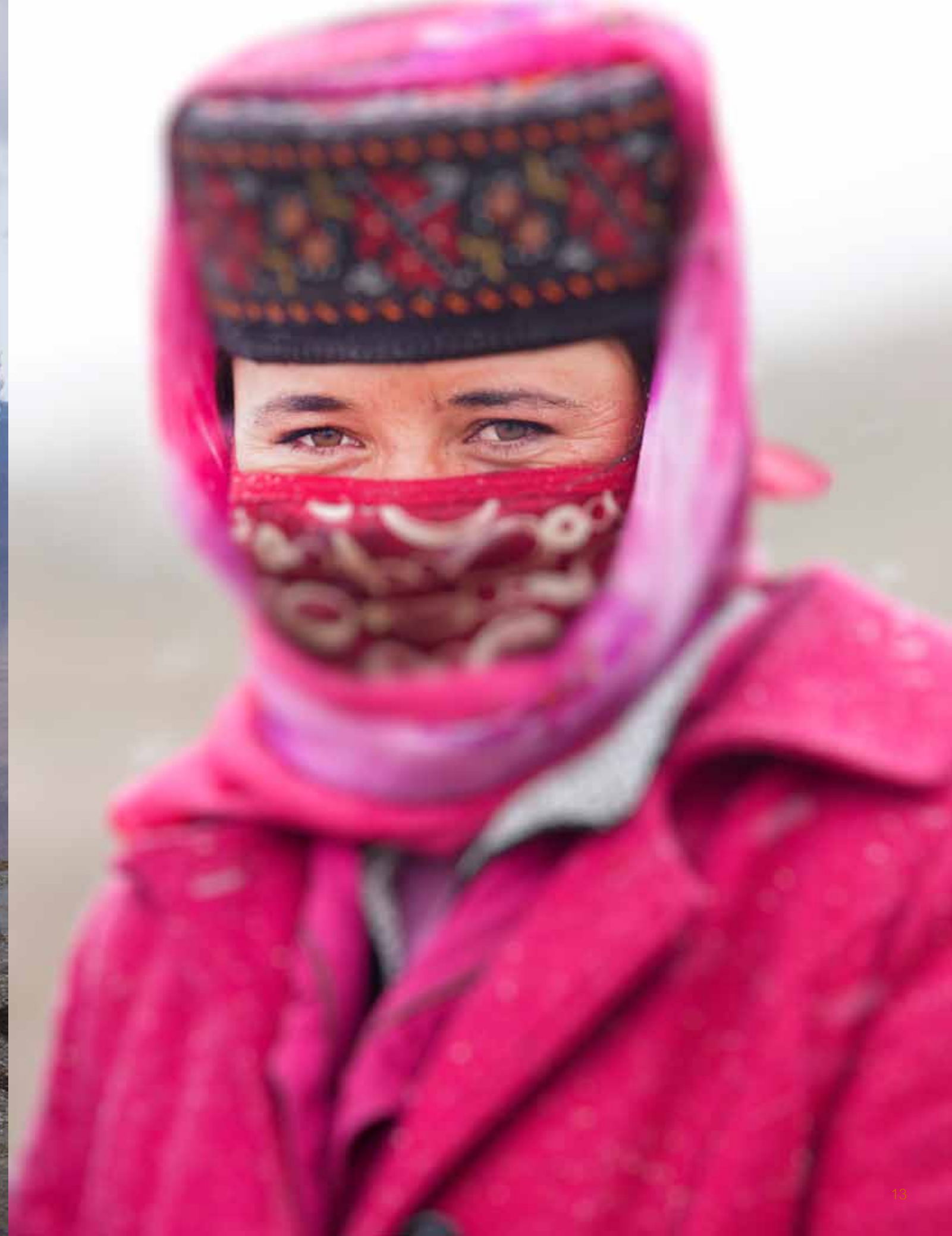

XC90 เมื่อชาร์จไฟเต็มที่แล้ว จะสามารถวิ่งได้อย่างเงียบกริบ สะอาด ไร้การปล่อยมลพิษ ด้วยไฟฟ้าเพียงอย่างเดียวรถสามารถวิ่งได้ไกลถึง 40 กิโลเมตร (ขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมและน้ำหนักบรรทุกด้วย)

โมลีสโตน | บน | แผ่นดินจีน แห่งคาราโครัม

หัสซัย นูญเนียง เรื่อง/ภาพ

ถนนสายนั้นตัดผ่านภูเขา กุ่มหญ้า และ
ผืนน้ำแข็ง ทอดตัวห่างเมืองออกไปอย่างช้าๆ
หน้าตาของผู้คนเปลี่ยนไปตามจำนวนหลักกิโล
ที่เพิ่มขึ้น การแต่งตัวก็แผกออกไปจากในเมือง
ที่จากมา นี่ยังไม่ได้พูดถึงอุณหภูมิที่ลดลงจาก
เดิมมากเช่นกัน ความงดงามและรอยยิ้มมิตร
ของผู้คนที่ผ่านทาง ทำให้ความงามของการ
เดินทางประทับใจไม่รู้คลาย กับห้วง
เวลาที่ภาษาพูดอาจจะเป็นเพียงสิ่งที่สื่อสาร
เพื่อรู้จักกัน ทว่าในบางเวลาภาษากายทำให้เรา
เข้าใจได้มากกว่าการพูดจา...บนถนนสายนั้น
คาราโครัม...

จุดเริ่มต้นถนนบนภูเขา...คาราโครัม

บนถนนสายอากาศที่พาดผ่านยาวไกลมาจนถึงดินแดนทะเลทราย ทางตะวันตกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีนบนแผ่นดินที่โอบล้อมไปด้วยทะเลทราย เทือกเขาสูงชัน และผู้คนส่วนใหญ่เป็นมุสลิม ซึ่งเคยได้ยินใครหลายคนบอกว่าหากปักกิ่งมีเปิดอย่างที่เลื่องลือ เมืองชายแดนแสนไกลแห่งนี้ก็เป็นที่สุดของเนื้อแพะย่างเช่นกัน ที่นี่ยังเป็นจุดเริ่มต้นของถนนระหว่างประเทศที่บางส่วนอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลสูงสุดในโลกอีกด้วย เราจะตามไปบนรอยทางแห่งนั้น เพื่อพบเห็นและซึมซับเรื่องราวรายทางเหล่านั้น

มองจากหน้าต่างบานเล็กๆ เห็นทะเลทรายและภูเขาหินสีเทาที่บนยอดมีน้ำแข็งปกคลุม เครื่องบินโดยสารร่อนลงพร้อมกับสายลมที่พัดเอาฝุ่นทรายเข้าห่มเมือง สนามบินเล็กๆ ในเมืองไกลเช่นนี้ ไม่มีอะไรหรูหรา มีแต่สิ่งที่จำเป็นเท่านั้น เมื่อได้กระเป๋าคרבถ้วนแล้ว เราจึงหารถเหมาไปยังที่พักเล็กๆ สำหรับชุกห้วนอนในแบบหารเฉลี่ยที่เรียกว่า Hostel ซึ่งที่พักแบบนี้เป็นที่นิยมอย่างยิ่งในหมู่แบคแพ็คเกอร์ และกระจายอยู่ทุกแห่งบนโลกใบนี้

รถแท็กซี่ค่อนข้างเก๋ารับพวกเราแบบเหมาไปยังจุดหมายที่เราได้จองไว้ล่วงหน้า คีซการในเวลาค่าคืนแบบนี้เงียบสงบแต่ยังพร่าไปด้วยแสงไฟ เมื่อเข้าสู่ย่านใจกลางเมือง ไม่นานนักเราก็มายังที่พักเล็กๆ ตามสไตล์ที่เราคาดไว้ นักเดินทางจากหลายชาตินั่งพักผ่อนเล่นอินเทอร์เน็ตกันบริเวณระเบียงบ้าน ภาพของความแตกต่างของผู้คนไม่ได้ทำให้เกิดความขัดแย้งในดวงตาเลย ข้อมูลต่างๆ ถูกแชร์และถ่ายทอดเพื่อให้นักที่ต้องการไปยังจุดหมายนั้นได้พบกับความอิมสุข เมื่อเก็บกระเป๋าเข้าห้องเรียบร้อยแล้ว ทักทายกับนักเดินทางร่วมที่พักรักกันนิดหน่อย เราก็ย้ายตัวเองมายัง

ที่นอน เพราะการเดินทางยาวนานทำให้เพลียไม่น้อยเลยทีเดียว...

ตื่นขึ้นแต่เช้าตามประสานักเดินทางที่ดี ทว่าฟ้าของเมืองไกลแห่งนี้ยังไม่สว่างเลย เรียกว่าสว่างช้า แต่ก็ช้าเช่นกัน คณะเราสามคนเลยเปลี่ยนใจเป็นตีหมาแพกันก่อน ไร้สัักพักใหญ่ๆ ค่อยๆ ออกไปสัมผัสเมืองแห่งนี้ จะว่าไปส่วนหนึ่งคงเป็นเพราะอากาศที่หนาวเย็นก็ว่าได้ ทำให้เช้าๆ ชาวเมืองไม่ค่อยมีกิจกรรมอะไรทำมากนัก รววก้าโมงพวกเราจึงออกไปยังเขตเมืองเก่าของคีซการ ซึ่งเป็นบ้านดินเก่าแก่ที่นาอิฐมาก่อนแล้วฉาบด้วยโคลน มองไกลๆ คล้ายกับเนินเขาที่ไม่มีต้นไม้อัรรรมดา ทว่าหากตั้งใจมองจะเห็นรอยของทางเดินและหลังคาชัดเจน ซึ่งนับเป็นภูมิปัญญาของชาวท้องถิ่น ในการสร้างที่อยู่อาศัยเลยทีเดียว

จากข้อมูลเมืองคีซการมีบ้านลักษณะนี้เยอะมาก แต่รัฐบาลจีนได้ไถ่ทิ้งออกไปกว่าร้อยละ 85 เพราะเหตุผลด้านความปลอดภัยจากแผ่นดินไหว ซึ่งนักวิเคราะห์หลายคนกล่าวนั่นเป็นเพียงข้ออ้างที่จะล้นวัฒนธรรมโดยนำผู้คนจากท้องถิ่นที่ไม่ใช่ชนพื้นเมืองเข้ามาอาศัย เพื่อให้ชาวฮั่นเข้ามาจับตลาดในแผ่นดินอันห่างไกลนี้เพิ่มขึ้น เพราะแต่เดิมในคีซการ ผู้คนร้อยละ 90 เป็นชนเชื้อสายอุยกูร์ ซึ่งเป็นชาวมุสลิม ยากต่อการปกครอง และปัจจุบันก็ยังมีเรื่องราวของความขัดแย้งอยู่เสมอๆ ทำให้ทางรัฐบาลจีนต้องใช้วิธีควมรวมที่ละน้อย เช่นเดียวที่ทำกับทิเบตในปัจจุบัน

ที่สำคัญดินแดนแห่งนี้อยู่ห่างไกลจากเมืองหลวงของจีนอย่างมากมายในทุกยุคสมัย ทว่ากลับกลายเป็นด่านหน้าของการเดินทางแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ทั้งจากแผ่นดินแห่งยุโรปตะวันออก อินเดีย ซึ่งนั่นทำให้ที่นี่เป็นเสมือนรอยต่อของวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดกันมาตลอด ทั้งเส้นทางสายแพรไหม (Silk Road) หรือเส้นทางถนนลอยฟ้าคาราโครัม (Karakoram Highway - KKH) และในคราวนี้เราจะล่องไปตามถนนเส้นนี้ ที่เริ่มต้นหลักกิโลเมตรแรกจากเมืองคีซการแห่งนี้...

บนก๊วย่างสู่ที่ราบสูงพาร์มี

เช้าวันใหม่เริ่มต้นขึ้นอย่างสบายๆ หลังจากเมื่อวานท่องไปทั่วเมืองคีซการแล้ว รวมถึงได้ไปสัมผัสตลาดนัดค้าสัตว์ที่ใหญ่ที่สุดในซินเจียงมาด้วย ได้เห็นภาพอะไรมากมาย และเห็นว่าที่นี่ส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงแพะเพื่อนำมาประกอบอาหาร ทำให้ทั้งเมืองส่วนใหญ่มีเมนูแพะไว้ด้วยเสมอ

นับจากหลักกิโลเมตรแรกจากเมืองคีซการณถนนเส้นเล็กๆทอดยอเข้าไปบนเส้นทางแห่งภูเขาเหนือดินแดนที่ราบสูงพาร์มี (Pamir Plateau) ซึ่งในอดีตเป็นถิ่นทุรกันดารที่เป็นเสมือนกำแพงธรรมชาติคอยกั้นขวางนักเดินทางมาอย่างยาวนาน แต่ก็มียหลายท่านที่ผ่านทางเส้นนี้ไปจนถึงดินแดนชมพูทวีปอันเป็นหัวใจแห่งพระพุทธศาสนามาแล้ว ที่รู้จักกันดีคือ พระถังซำจั๋ง รวมถึงนักผจญภัยมากมายที่ผ่านเข้ามาในดินแดนของคีซการ ซึ่งรวมไปถึงมาโคโปโล นักเดินทางที่ยิ่งใหญ่ของชาวตะวันตก ก็ล้วนเคยฝ่าความลำบากบนที่ราบสูงแห่งนี้มาแล้วทั้งสิ้น ยังไม่นับรวมถึงนักสำรวจรุ่นต่อมาที่ฝ่าความลำบากไปบนที่ราบสูงของหลังคาโลกแห่งนี้

สำหรับที่ราบสูงพาร์มี นั้นนับได้ว่าเป็นที่ราบสูงซึ่งอยู่บนพื้นที่สูงสุดของโลก โดยถูกขนาบไว้ด้วย 3 เทือกเขาใหญ่แห่งเอเชียกลาง คือ ฮินดูกูช คุณลูน และคาราโครัม มีพื้นที่ครอบคลุมบางส่วนของ 5 ประเทศ ได้แก่ จีน ปากีสถาน ทาจิกิสถาน อัฟกานิสถาน และอินเดีย ซึ่งอุดมภูมิโดยทั่วไปจะหนาวเย็น มีลักษณะเป็นกิ่ง

อาร์กติก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทุ่งหญ้า แอ่งน้ำ และภูเขาหินที่ถูกปกคลุมด้วยหิมะปีละหลายเดือน ทำให้บางบริเวณซึ่งเป็นชุมชนคนพื้นเมืองอาศัยหลักจึงเป็นการเลี้ยงปศุสัตว์ ซึ่งมีแพะ จามรี อูฐ เป็นหลัก

เส้นทางช่วงแรกของคาราโครัมในแผ่นดินจีนเส้นทางลาดยางอย่างดี เลียบเลาะแม่น้ำเก๋จวือเหอช่วงแรกมาจากอดยังเมืองเล็กๆ เพื่อจะได้ชมตลาดเช้าของวันจันทร์ เราเดินชมกันพักใหญ่ก็มาชมแดงคีซการ ที่ได้รับการยืนยันว่าอร่อยที่สุดในแผ่นดินจีน เพียงชั้นเล็กๆ ที่ลองชิมผมก็ไม่ลั้งเลที่จะซื้อมาหนึ่งลูกไว้เป็นเสบียงระหว่างทาง ในที่สุดโชว์เฟอร์ก็จอดอีกครั้งเพื่อให้เราแสดงพาสปอร์ตสำหรับผ่านแดนไปยังพื้นที่ห่างไกลให้กับทหารจีน ตรงจุดนี้ทุกคนที่ผ่านต้องแสดงตัว รวมทั้งชาวจีนเองด้วย ผมลองถามจากคนขับรถก็ได้ความรู้เล็กน้อยเท่าที่ฟังได้ว่าจุดนี้เรียกว่าหมู่บ้านเกอะจวือ สามารถมองเห็นยอดภูเขาอันยิ่งใหญ่ของคุณลูนได้เป็นอย่างดีและชัดเจนสุด

ตามรอยทางแห่งภูเขาน้ำแข็ง

ถนนเริ่มไต่ขึ้นสู่เนินชันซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของถนนคาราโครัม และบนยอดเขาต่างๆ ก็เริ่มมีหิมะปกคลุมสร้างความตื่นใจตระการตาให้พวกเราได้เป็นอย่างดี และหลายครั้งที่เราบอกให้คนขับหาจุดจอดรถเพื่อถ่ายภาพ ทิวทัศน์ที่แปลกตาของทิวเขาหินกระด้าง ซึ่งยอดเขามีหิมะขาวโพลนปกคลุมอยู่ที่ราบใกล้ทะเลสาบหลายแห่งมีชุมชนเล็กๆ ตั้งอยู่อย่างเรียบง่าย ฝูงสัตว์เดินทางกันอย่างเสรี บางช่วงได้เจอกับคนเลี้ยงอูฐ ก็ทำให้เราต้องแวะขอถ่ายภาพพาหนะตัวเก่งของทะเลทรายและถิ่นรุกรัน

ดาร์เสียหน่อย เพราะสมัยก่อนตอนข้ามเทือกเขาแห่งนี้ นอกจากจะ
ใช้ม้าเพื่อขี่แล้ว คงมีอูฐที่เป็นเสมือนรถบรรทุกให้กองคาราวาน

จากคัชการ์ เราเดินทางอย่างไม่เร่งร้อนบนถนนสายนี้
ราวๆ 3-4 ชั่วโมง ในที่สุดเราก็มาถึงทะเลสาบคาราคูลิ (karakuli
lake) ในเวลาอาหารกลางวันพอดี เราจัดการกับแซนวิชกับผัก
นิตหน่อยบริเวณริมทะเลสาบ ซึ่งตอนนี้มีลมแรงและอากาศปิด จึง
ตกลงกันว่าไว้หากลับค่อยถ่ายภาพ จุดหมายของวันนี้จึงเป็นเมือง
สุดท้ายริมชายแดนจีนและปากีสถานแทน และหากว่าอากาศเปิด
หิมะไม่ปิดทาง เราก็คงจะไปไปยังจุดหมายที่บนเทือกเขาสูงบนรอยต่อ
ของสองประเทศเลยทีเดียว

จากทะเลสาบคาราคูลิ ไปบนเส้นทางลาดยาง ที่ตัดผ่าน
ภูเขาสูงชันทุ่งร้าง ว่างเปล่า และบางคราวก็ผ่านหอย่อมบ้านเล็กๆ
ไม่กี่หลัง ที่เลี้ยงปศุสัตว์ไว้เพื่อให้ประโยชน์กับชีวิตประจำวัน ความ
หนาวเย็นของอากาศแบบกึ่งอาร์กติก ของที่ราบสูงพาร์มีทำให้เรา
ต้องให้อุปกรณ์กันหนาวกันพอสมควร แม้อยู่ในรถที่แง้มกระจกไว้
เพียงนิดหน่อยก็ตาม และนานๆ จะผ่านหมู่บ้านสักครั้ง ก็จะมี
แปลงผัก นาข้าว และเกษตรกรรมอยู่บ้าง จนใกล้เมืองใหญ่สุดท้าย
ชายแดนเราจึงเห็นเขตเกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้น

ไกด์และคนขับรถบอกว่าต้องไปทำบัตรผ่านแดนและ
จ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับการไปยังชายแดนที่ค้าขายทหารก่อน ซึ่ง
ใช้เวลาเพียงไม่นานเราก็ออกเดินทางกันต่อ จากทางเรียบๆ ไปบน
ความแห้งแล้งของบรรยากาศทำให้ผมยังมองไม่เห็นความสวยงาม
มากนัก มีเพียงบ้านเรือนหน้าตาแปลกๆ กับฝูงปศุสัตว์ที่เล็มหญ้า
อยู่เป็นระยะๆ อากาศเริ่มหนาวขึ้นเป็นลำดับเมื่อความสูงเพิ่มขึ้น
บนยอดเขาและเรื่อยต่ำลงมาเกือบถึงตีนเขาเริ่มมีหิมะปกคลุม
บ้างแล้ว เรากำลังไต่ความชันขึ้นสู่จุดสูงสุดของชายแดนจีนและ
ปากีสถาน บนความสูงจากระดับน้ำทะเลกว่า 4,693 เมตร บนเทือก
เขาคาราโครัม อันเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางสุดคลาสสิก คาราโครัม
ไฮเวย์ (Karakoram Highway)

คุณจิราป...รอยต่อแห่งสองแผ่นดิน

ในที่สุดผมก็ได้มายืนอยู่ตรงจุดที่เรียกกันว่าคุณจิราป
(Khunjerab Pass) ซึ่งเป็นจุดที่สองประเทศมาบรรจบกัน และถือ
เป็นการเดินทางครบถ้วนกับระยะทาง 400 กิโลเมตร ที่ถนนสาย
นี้ลากผ่านจากเมืองคัชการ์ (Kashgar) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่พวกเขา
เดินทางมาจากแดนไกล สำหรับถนนสายนี้มีการกล่าวไว้สั้นๆ ว่า
เป็นถนนที่อยู่สูงที่สุดในโลก และในแต่ละปีก็สามารถเดินทางมา
ได้เพียงไม่กี่เดือนเท่านั้น เพราะทางจะโดนทับด้วยหิมะแน่นอน
ขณะที่กำลังถ่ายภาพกันอย่างสบายๆ อยู่นั่น หิมะก็เริ่มโปรยลงมา
อย่างต่อเนื่อง ความหนาวแบบชนิดเข้ากระดูกทำให้พวกเราต้องรีบ
ร่ำลาทหารปากีสถานที่มาคอยอำนวยความสะดวก ซึ่งก่อนจะลา
กันเค้าบอกกับเราว่า “จากตรงนี้ไปถนนคาราโครัม จะผ่านธารน้ำ
แข็งบาตูรา ก่อนจะผ่านเมืองเล็กๆ อีกหลายแห่ง จากนั้นก็ถึงเมือง
ฮุนซา แล้วทอดยาวไปยังเมืองกิลิต เมืองชีราซ และไปสิ้นสุดทาง
ที่กรุงอิสลามาบัด ระยะทางราว 900 กิโลเมตร แต่ทางที่ไปนั้นคงจะ
ผ่านไคยาก เพราะถนนเสียหายหนักและยังไม่ได้ซ่อมแซม”

ก่อนที่จะหนาวเกินกว่าร่างกายจะรับไหวเราก็ต้องย้าย
ตัวเองกลับลงมาด้านล่าง เพื่อไปยังเมืองทาชเคอร์กัน (Tashkurgan)

เราจอร์รถ่ายภาพกันไม่มากนักเพราะอากาศปิด ทว่าความประทับใจของผม
ในวันนี้อยู่ที่คนพื้นเมืองกำลังหาบน้ำไปใช้ในบ้าน เค้าหยุดพักเหนื่อยและเรา
ก็หยุดรถลงไปพักทาย พร้อมกับขอถ่ายภาพด้วยภาษากาย จากการแต่งกาย
เราบอกได้ทันทีว่าเธอเป็นชนพื้นเมืองทาจิก (Tajik) ที่มีเหลือเพียงกลุ่มเล็กๆ
ราวๆ 20,000 คน หมวกและผ้าคลุมศีรษะทำให้เรามองเห็นเพียงดวงตาสดใส
และรอยยิ้มจากหน้าต่างบานนั้น ความมีน้ำใจ เอียงอวย อ่อนหวาน ทำให้เรา
อยู่คุยกับเธออยู่พักใหญ่ จนเธอขอตัวเดินต่อไปทำอาหารเย็นให้ทันก่อนค่ำ
เราจึงได้รำลึกกัน ก่อนที่ท้องฟ้าจะหมดแสง เราก็มาถึงเมืองตะวันตกสุดของ
ประเทศจีน ซึ่งคืนนี้เราจะค้างกันที่นี่...ทาชเคอร์กัน...

คำๆ เราออกมาหาข่าวกันกันโดยเลือกร้านอาหารพื้นเมืองที่มีเส้น
หมี่สดราดด้วยหอมใหญ่ พริกหวาน มะเขือเทศ ผัดกับเนื้อแพะหรือแกะนิด
หน่อย แล้วก็ไม่พลาดที่จะสั่งแพะย่างเสียบไม้ ระหว่างรออาหารพร้อมจิบชา
ร้อนรสแปลกลิ้นไปด้วย เราจึงได้โอกาสนั่งอ่านข้อมูลต่างๆ ของเมืองนี้ได้ใจ
ความว่าเมืองไกลสุดติดชายแดนแห่งนี้ เป็นเขตปกครองตนเองของชนเผ่า
ทาจิก ที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานควบคู่กับเส้นทางสายไหมที่มีเรื่องเล่ามาไม่
น้อยกว่า 2,000 ปี ทั้งยังเป็น 1 ใน 36 แคว้นชายแดนตะวันตกสมัยราชวงศ์
ฮั่น มีชื่อเรียกว่าอาณาจักรผุหลี่ มีหลักฐานเป็นหอศิลปะแห่งทาชเคอร์กัน พงู่นี้
เราจะไปให้เห็นด้วยตากันว่าเมืองนี้มีอะไรน่าสนใจบ้าง

เช้าวันใหม่แห่งทาชเคอร์กัน อากาศค่อนข้างหนาวมากเพราะอยู่บน
ความสูงถึง 3,600 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง เราออกมาถ่ายภาพตอน
เช้าของคนพื้นเมือง ซึ่งคนขับรถพาเราไปหาชาลาเป่าไส้ผักผสมเนื้อแพะ และ
ยังมีข้าวต้มแบบน้ำอะจะข้าวน้อย อร่อยดีเยี่ยมครับ ทว่าก็กินกันได้ไม่มากเท่า
ไหร่ เพราะไม่ค่อยคุ้นเคยมากนักกับอาหารแนวๆ นี้ พวกเราจึงเอากาแฟซอง
ที่พกมาจากเมืองไทยละลายในถ้วยกระดาษแล้วยืนดื่มหน้าร้านให้ลมหนาว
หุ้มร่างกาย ดีกว่านั่งในร้านรมควันบุหรี่และเสียงที่โวกเหวกตามสโตร์คิน
พื้นเมือง

ทะเลสาบแห่งความฝัน...คาราคูลิ

เราออกมาจากเมืองทาชเคอร์กัน หลังจากอาหารเที่ยงผ่านไป
เรียบร้อย ปลายทางของวันนี้อยู่ที่ทะเลสาบคาราคูลิ (Karakuli lake) ซึ่งเรา
ก็ใช้ทางเดิมกลับมานั่นเอง ใช้เวลาราวๆ สี่ชั่วโมงก็มาถึงปลายทาง และคืนนี้
เราจะนอนกันในกระโจมแบบที่ชนพื้นเมืองเผ่าคีร์กีซ (Kyrgyz) ซึ่งในอดีตได้
นำหนังของปศุสัตว์มาทำเป็นหลังคาและฝากระโจม ด้านในบุด้วยพรมอย่าง
ดี มีเตาไฟไว้ทำอาหารเล็กๆ น้อยๆ และช่วยให้ร่างกายอบอุ่นสนราคาตกคิน
ละ 50 หยวนรวมอาหารด้วย ซึ่งก็มีพวกแบ่งนาน เส้นหมี่สโตร์คินเจียง แล้ว
ก็น้ำชาทุกมือ ส่วนเราก็ได้เบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปแบบต้มยำไปประชันกับเค้ามี
เรื่องให้สนุกสนานกันไป เย็นๆ เราไปถ่ายพระอาทิตย์ตกกันริมทะเลสาบ ก็ได้
บรรยากาศของคาราโครัม ไฮเวย์ไม่น้อยเลยทีเดียว ก่อนจะรีบวิ่งกลับมาอย่าง
เร่งด่วนเมื่อฝนเม็ดเล็กๆ ตกลงมาพร้อมเกล็ดน้ำแข็งบางเบา ทำเอาเราหนาว
เอากายเลย

คืนนี้เรานั่งตม้น้ำชาและสนทนากันพอสนุกสนานจึงขอตัวเข้านอน
ผมมีผ้าห่มหนาๆ สองผืนและผ้าพันคอหลายๆ อีกหนึ่งผืนเอาไว้กันหนาว กลิ่น
อับและกลิ่นนมจามรี หรืออาจจะรวมเป็นภาพกว้างของกลิ่นไม้คันทันทำให้เรา
นอนหลับสบายไม่น้อยเลย แต่ใช้เวลาปรับสภาพความรู้สึกไม่นานผมก็
หลับไปพร้อมกับความหนักของผ้าห่มที่กำลังทับอยู่ ในตอนดึกผมตื่นขึ้นมา
ด้วยความหนาวเหน็บจนปวดกระดูก ก่อนจะคว้าผ้าห่มมาทับเพิ่มอีกชั้นและ
พยายามข่มตาเพื่อบางขณะจะได้ลิ้มความทรงจำนั้นเสียบ้าง...

แสงแรกของวันคงผ่านไปสักพักใหญ่แล้ว ผมลุกขึ้นออกมาจาก

ผ้าห่มก่อนกระชับเสื้อกันหนาวแล้วเดินออกไปนอกกระโจม ภาพแรกของวันอากาศสดใสฉายขึ้นมาอย่างงดงาม กระโจมเล็กๆ ริมหะเลสาบมีควันลอยออกมาทางปล่องไฟ ที่ไกลตาดีกด้านของทะเลสาบริ้วเมฆกำลังคลอเคลียภูเขา น้ำแข็ง ความมั่งคั่งเหล่านี้อาจจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว ในความเป็นจริง ทว่าในความรู้สึกสิ่งเหล่านี้กลับอยู่ได้นานกว่าที่เราจะคำนึงถึง ยังมีภาพถ่ายประกอบไว้ด้วยยามที่ได้เห็นเราอาจจะมึนอารมณ์แห่งความงามเหล่านั้นย้อนกลับมาได้เสมอ

ภาพเบื้องหน้าของผมตอนนี้มีภูเขาน้ำแข็งที่สูงกว่า 7,546 เมตร ตระหง่านเจ้าเป็นฉากหลัง มีผืนน้ำสีเขียวเข้มอยู่ตรงหน้า มีจามรีกำลังเดินข้ามน้ำไปหาหินใหญ่บริเวณเกาะกลางน้ำ คนพื้นเมืองเรียกเทือกภูสูงลูกนี้ว่ามุซทาغاتา (Muztagh Ata) หรือบิดาแห่งภูเขาน้ำแข็ง ตามความหมายของชาวคีร์กีซ และทะเลสาบคาลาคูลิ ก็มีความหมายว่าทะเลสาบสีดำ ตามคำจำกัดความของทะเลสาบแห่งนี้จะมีสีที่เปลี่ยนไปตามสภาพน้ำหม่นหมอง...

เขานี้เราถ่ายภาพกันอย่างสนุกสนานและเต็มอิมในหัวใจ ภาพมากมายได้รับการบันทึกไว้ในกล้องและความทรงจำ การเดินทางไกลบนความลำบากและหนาวเหน็บก็จะงดงามขึ้นได้ก็เพราะได้เจอธรรมชาติที่สมบูรณ์ พบผู้คนที่เต็มเปี่ยมไปด้วยมิตรภาพ รวมทั้งผู้ร่วมเดินทางที่รู้ใจ เข้าใจ ช่วยเหลือกันในทุกเวลา สุขใจจะมีมากเท่านี้

แม้ว่าการเดินทางของเราจะเป็นความง่าย สะดวก และเพียง 400 กิโลเมตร บนถนนสายดำนานที่ยังเหลืออีกยาวไกลในดินแดนปากีสถาน ทว่านับได้ถึงความประทับใจมากมาย ทั้งวิถีชีวิตของผู้คน รอยยิ้ม ทิวทัศน์อันตระการตา รวมถึงสิ่งต่างๆ มากมายที่แม้จะไม่ได้เห็นในระนาบเดียวกับนักสำรวจที่อยู่ในบทรันทึกของมนุษยชาติ แต่เราก็อึ้งอัมไม่น้อยเลย พร้อมกับหวังเป็นอย่างยิ่งว่าโอกาสต่อไป ทางเส้นนี้จะคลบบันดาลให้เราได้กลับมาเยือนบนผืนดินที่ราบสูงพาร์มี พร้อมกลับมาเยือนตรงนี้อีกครั้ง แต่เปลี่ยนจากจุดเริ่มต้นที่คัชการ์ เป็นจุดเริ่มต้นที่อิสลามาบาดแทน และผมเชื่ออย่างยิ่งว่าช่วงเวลาของการสิ้นสุดการเดินทางของทีหนึ่ง จะทำให้เราได้เริ่มเดินทางใหม่ไปยังอีกทีหนึ่งเช่นกัน...

การเดินทาง

จากกรุงเทพฯ ต้องขอวีซ่าที่สถานทูตจีน แนะนำว่าให้ใช้บริการจากบริษัททัวร์จะดีกว่าและเร็วกว่าครับ เพราะเค้าคิดค่าบริการไม่แพงเท่าไร จากนั้นใช้บริการของสายการบินเซาท์ไทร์น ไซน่า แอร์ไลน์ จากสุวรรณภูมิ บินไปลงกว่างโจว แล้วไปต่อที่อุรุมจี เมืองหลวงของซินเจียง จากนั้นบินไปต่อที่คัชการ์ ใช้เวลาเดินทางนานพอสมควร จากคัชการ์ ให้หาเช่ารถได้จากบริษัททัวร์หลายแห่งให้เลือกใช้

บริการ ควรเลือกรถใหม่ๆ ราคาอยู่ที่ประมาณ 4 วัน 3 คืน 3,000 หยวน รวมคนขับและน้ำมัน ส่วนค่าอาหาร โรงแรม และค่าธรรมเนียมต่างๆ เราจ่ายเอง

คาราโครัม (Karakoram Highway - KKH) ถนนสายสำคัญที่เชื่อมระหว่างประเทศจีนกับปากีสถาน มีความยาวทั้งสิ้นประมาณ 1,300 กิโลเมตร ได้รับการขนานนาม

ว่าเป็น “ถนนบนเทือกเขาที่สูงที่สุดในโลก” อยู่ในเขตประเทศจีน 400 กิโลเมตร มีหลักกิโลเมตรแรกอยู่เมืองคัชการ์ จากนั้นถนนเส้นนี้จะไต่ไปตามที่ราบสูงพาร์มี อันเป็นที่ราบสูงหลังคาโลก มีแนวเทือกเขาสองเทือกของเอเชียมาต่อเนื่องกัน คือคุนลุน อินดูกูช และคาราโครัม ครอบคลุมดินแดนบางส่วนของห้าประเทศ คือ จีน ทาจิกิสถาน ปากีสถาน อัฟกานิสถาน และอินเดีย เส้นทางการคาราโครัมในประเทศจีน ไปสิ้นสุดที่ด่านช่องเขาคุนจีร์ป (Kunjerab Pass) หรือหงฉีลาผู้ไว้อัน ซึ่งเป็นรอยต่อกับประเทศปากีสถาน ที่พิภพความสูง 4,693 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง หลังจากที่ดินคาราโครัมผ่านช่องเขาคุนจีร์ป ทางหลวงเหนือบูเยเมฆ เส้นนี้ก็เข้าสู่เขตประเทศปากีสถาน ผ่านธารน้ำแข็งบาตูรา (Batura Glacier) หมู่บ้านและเมืองเล็กๆ ของชนเผ่าต่าง ๆ แล้วค่อย ๆ ลดระดับลงสู่หุบเขาแห่งเมืองฮุนซา (Hunza) ที่ระดับความสูงราว 2,438 เมตร ซึ่งขึ้นชื่อว่าเป็นถิ่นของคนสุขภาพดี อายุยืนยาวกว่าร้อยละ 1 เพราะมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดจากมลภาวะทั้งมวล จากนั้นถนนจะทอดผ่านเมืองกิลกิต (Gilgit) เมืองชิราซ (Chiraz) กระทั่งไปสิ้นสุดเส้นทางที่กรุงอิสลามาบาด (Islamabad) รวมเป็นระยะทางในปากีสถานทั้งสิ้น 900 กิโลเมตร

Into The Deep Blue Sea

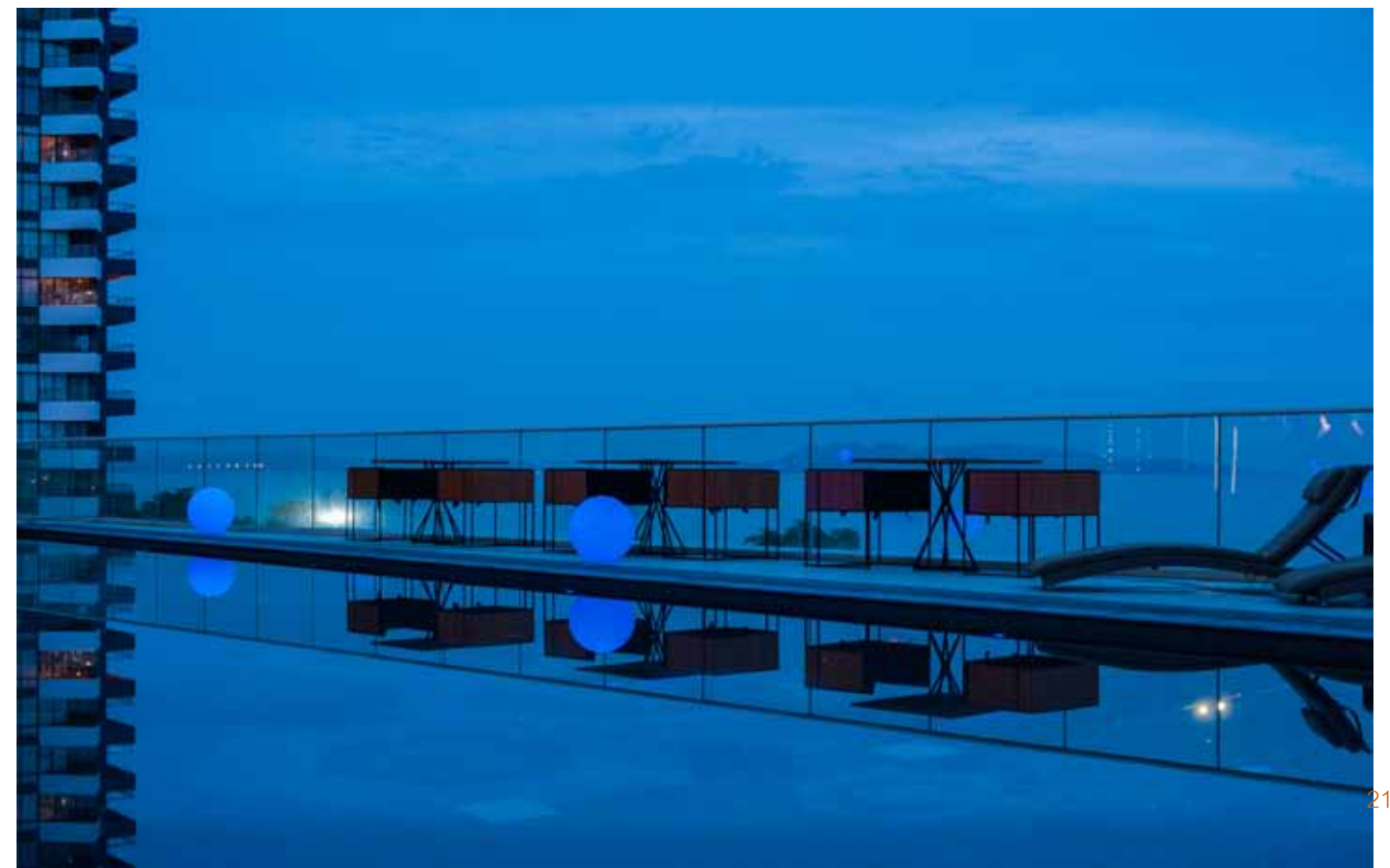
Centara Grand Phratamnak Pattaya

บางทีสิ่งที่เราไม่เห็นอาจจะไม่ได้หมายความว่ามันไม่มีอยู่ แพทย์มี
เสน่ห์อยู่ที่ใด เราอาจจะหยุดคิดแล้วคิดอีกก็ยังนึกไม่ออก คนที่
ทำงานอยู่ที่พัทยาบอกกันว่านี่เป็นเมืองที่ไม่มีความจริงอยู่เลย
ทุกอย่างถูกสร้างขึ้นมาเพื่อดึงดูดผู้คน สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้นบาง
สิ่งก็สมบูรณ์แบบ บางสิ่งก็บิดเบี้ยวแต่ทั้งหมดนั้นต่างก็มีเสน่ห์ในแบบ
ของตัวเอง แพทย์เป็นเมืองนานาชาติ มีแหล่งท่องเที่ยวสถานบันเทิง
ให้แวะไปเยือนมากมาย มีร้านอาหารที่น่าสใจหลายร้าน อากาศดี มี
ที่พักให้เลือกหลากหลายครบครัน การเดินทางจากกรุงเทพฯสะดวก
สบาย สถานที่หลายแห่งในแพทย์เป็นเสมือนภูมิคุ้มกันที่ถูกซ่อนเร้น
จากสายตา

แถบย่านเขาพระตำหนักสวนใหญ่จะเป็นพื้นที่ธรรมชาติและบ้านพักอาศัยรวมทั้ง
คอนโดมิเนียม บริเวณนี้จึงค่อนข้างมีความสงบเงียบ Centara Grand พระตำหนัก เลือกย่าน
นี้เป็นที่ตั้ง มองจากด้านนอกตัวอาคารดูเรียบง่ายและมีความสูงเพียงเก้าชั้นเท่านั้น แต่เสน่ห์
ที่แท้จริงของที่นี่อยู่ที่ด้านใน

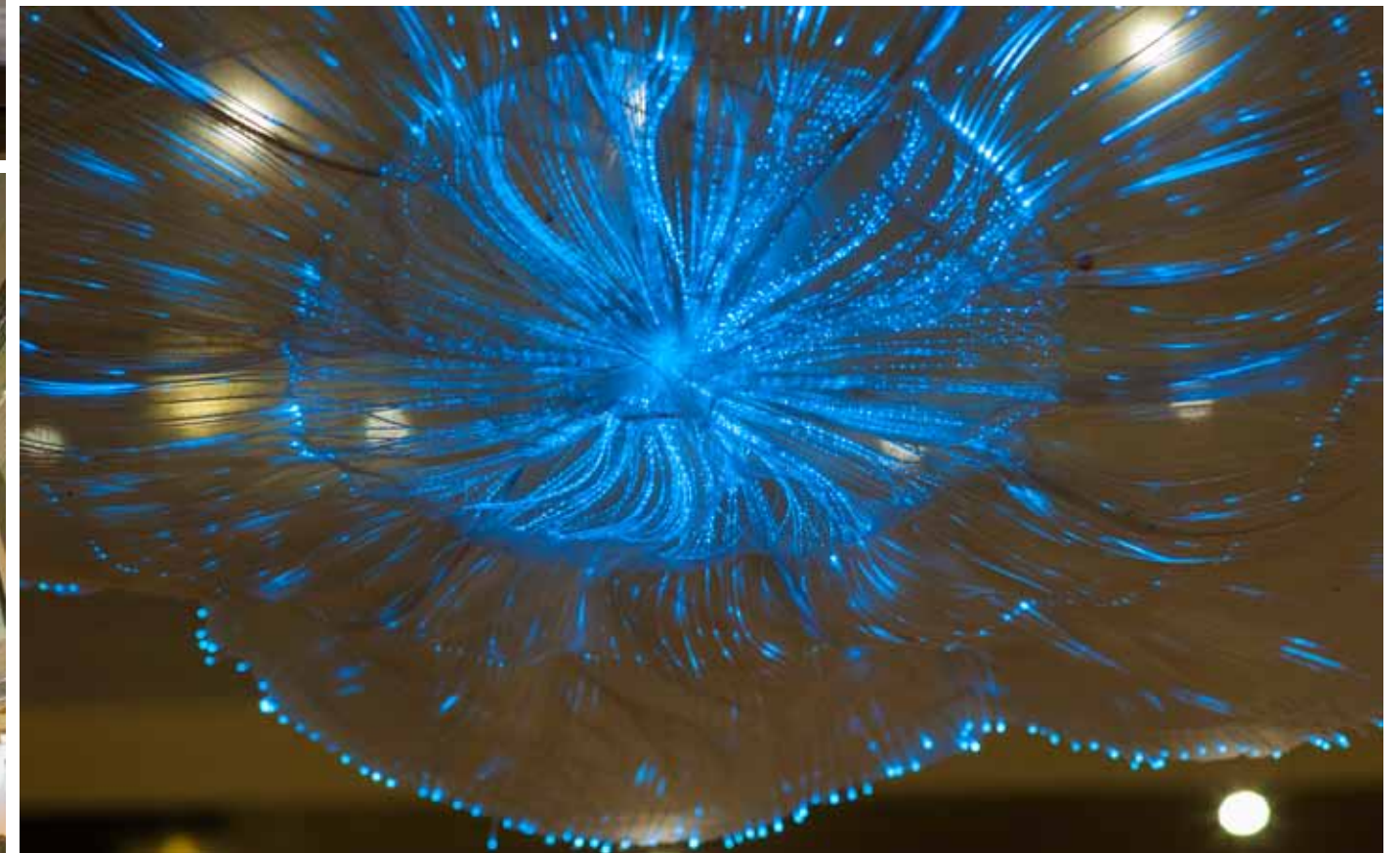
แรงบันดาลใจจากท้องทะเล

ก้าวที่หนึ่ง เดินเข้าไปสู่โลกใต้ผืนน้ำ

ผู้ปลานขนาดใหญ่สองตู้แบ่งกันยึดครองพื้นที่คนละด้านของชั้นหนึ่งซึ่งเป็นพื้นที่ของล็อบบี้ ทั้งสองตู้มีรูปแบบแตกต่างกันมีเสน่ห์คนละแบบ ตู้ขนาดใหญ่ตู้หนึ่งเป็นโลกของปลานขนาดเล็กแนวความคิดอาจเป็นโลกของประการังน้ำตื้น มันช่วยสร้างบรรยากาศตรงพื้นที่ที่เขาคอนให้ดูน่าสนใจ ในขณะที่อีกตู้หนึ่งนั้นถือเป็นศูนย์กลางของแรงดึงดูดทั้งหมด เป็นตู้ขนาดใหญ่สูงร่วมสองเมตรยาวถึงสิบเมตร ราวกับอควอเรียมชั้นดี ที่โดดเด่นในตู้นอกจากเป็นบรรยากาศจำลองคือฉลามสามตัวที่ว่ายวนเวียนไปมาอยู่ในตู้ ทุกคนที่เดินเข้ามาในโรงแรมไม่มีสักคนหนึ่งที่จะไม่ถูกพลังของโลกใต้ผืนน้ำหลังกระจกบานใหญ่นี้ดึงดูดไว้

พื้นที่กลางของโรงแรมเป็นพื้นที่ว่างเปิดโล่งสูงขึ้นไปจนถึงชั้นบนสุดของตัวตึก โอบล้อมด้วยทางเดินหน้าห้องพัก โรงแรมมีห้องพักเพียงร้อยละห้าของเท่านั้น ทำให้บรรยากาศโดยรวมไม่พลุกพล่านจนเกินไปให้บรรยากาศความเป็นส่วนตัวได้เป็นอย่างดี

พื้นที่ว่างบนอากาศเหนือล็อบบี้ถูกประดับตกแต่งด้วยโคมไฟที่มีรูปลักษณะเหมือนแมงกระพรุน ยามค่ำคืนเมื่อแสงหน้าชั้นมองเหมือนเรายืนอยู่บนพื้นของมหาสมุทรกำลังมองดูเหล่าแมงกระพรุนแหวกว่ายอยู่เหนือตัวเรา

ลิฟท์เคเบิลแคปซูลที่พาเราไต่ระดับขึ้นไปสู่ผิวน้ำ

ขนาดของโรงแรมมิใช่โรงแรมใหญ่และไม่มีพื้นที่ส่วนกลางมากนัก ที่นี้แก้ปัญหาด้วยงานออกแบบที่มีเอกลักษณ์ และให้ความสำคัญกับวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ตกแต่งซึ่งเราสามารถสัมผัสได้เมื่อก้าวเข้าสู่พื้นที่ของ Centara Grand พระตำหนัก จากชั้นหนึ่งลิฟท์ก็พานำเราไปสู่ห้องพัก เมื่อเปิดประตูก้าวเข้าสู่ห้องพัก ผ่นังและพื้นปูด้วย หินอ่อน อุปกรณ์ไฟฟ้าในห้องควบคุมด้วยระบบสัมผัสขนาดเล็กที่หิวเตียง เครื่องเล่นทีวีดีไซน์แบบบุลเลย์ เครื่องทำกาแฟเนสเปรสโซ่ การให้ความสำคัญกับการจัดโทนแสงสว่างและสีส้นในห้อง ทำให้บรรยากาศของ ห้องพักชวนให้รู้สึกผ่อนคลายอย่างแท้จริง

เกยานสู่ผิวน้ำ

ภายในตัวอาคารจัดแสงโทนโลคียแต่ในขณะเดียวกันได้ออกแบบช่องแสงให้แสงธรรมชาติสามารถผ่านเข้ามาได้ในหลายช่องทาง ในช่วงเช้าเมื่อเย็นอยู่บริเวณทางเดินหน้าห้องซึ่งโอบล้อมอยู่เหนือลิบบ่มองดูแสงแดด ที่ส่องผ่านลงมาจากช่องแสงด้านบนกระทบตามจุดต่างๆ สร้างมิติที่ชวนมอง

ในส่วนพักผ่อนของโรงแรมที่เป็นสระว่ายน้ำและบาร์ถูกจัดวางไว้บนชั้นสูงสุดที่เป็นดาดฟ้า ซึ่ง ออกแบบจัดวางได้อย่างน่าสนใจ ให้ความรู้สึกทันสมัย เป็นตัวของตัวเอง การเดินทางจากชั้นหนึ่งที่เป็นริมของ โลกใต้ท้องทะเลมาจนถึงสระว่ายน้ำชั้นบนสุดจึงเป็นเสมือนการขึ้นจากใต้น้ำมาสู่ผิวน้ำ นี่เป็นสิ่งที่นักออกแบบ และสถาปนิกน่าจะกำหนดทิศทางของโรงแรมไว้เช่นนั้น

สระว่ายน้ำวางตัวอยู่ด้านหน้าสุดเป็นแนวยาวจากด้านหนึ่งไปสุดอีกด้านหนึ่ง ช่วงเช้าตรู่และเย็นย่ำ เป็นช่วงเวลาที่น่าจะยอดเยี่ยมที่สุดสำหรับการขึ้นมาชมบรรยากาศ แต่สำหรับคนที่ชอบลมทะเลบรรยากาศที่

เปิดโล่ง และพักผ่อนด้วยการแช่น้ำในสระคุณสามารถใช้เวลาผ่อนคลาย อยู่บนโลกเหนือผิวน้ำของที่นี่ได้อย่างสบายตลอดทั้งวัน

ชั้นบนสุดยังเป็นที่ตั้งของร้าน Ruffino Resturant & Lounge ซึ่ง ได้รับรางวัลจากหลากหลายสถาบัน ทั้งในส่วนของอาหารและไวน์ รวมทั้งการตกแต่งร้าน บรรยากาศของห้องอาหารออกแบบอย่างมีเอกลักษณ์ หินอ่อนสีดำ ตู้ปลาทรงกลมสามตู้ของห้องอาหารยังคงรักษาริมของภาพ รวมทั้งหมดของโรงแรมไว้ ห้องอาหารมีขนาดไม่ใหญ่มาก ให้ความรู้สึก เป็นส่วนตัวและเป็นกันเอง แน่ใจว่ามั่นใจทั้งทันสมัยโรแมนติกและร่วม สมัย

เชฟของ Ruffino ได้แนะนำเมนูของร้านให้เราได้ลิ้มลอง จาน เริ่มต้นอย่าง Capresse ต่อด้วย Pizza Parma Ham ที่อบมาอย่างดี ขนาดของแป้งที่พอเหมาะ Rip Eye Steak คุณภาพของเนื้อการปรุงมา ในระดับที่พอดีเคียงคู่กับซอสที่เข้ากับเนื้ออย่างดีเยี่ยม ปิดท้ายด้วยของ หวานสไตล์อิตาเลียนอย่างที่ทำมีรสหวานนุ่มน่ารับประทานที่นี้หากแวะ มาที่พัทยาก็น่าจะแวะมาลิ้มลองได้

การได้มาสัมผัสกับงานออกแบบของ Centara Grand พระ ตำหนัก เหนือกว่าความคาดหวังของเรามาก สำหรับคนที่ชอบงาน ออกแบบที่มีรึมน่าจะชอบที่นี่ ที่สำคัญ Centara Grand พระตำหนักใส่ใจ กับทุกรายละเอียดเพื่อจะส่งมอบประสบการณ์ของวันพักผ่อนของคุณให้ เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขและสะดวกสบายอย่างแท้จริง

Culture Gallery

ไก่เหลืองหางขาว แห่งฟาร์มไก่บ้าน
นเรศวรจังหวัดพิษณุโลก ภาวครางวัล
มาทวประเทศ รวบรวมรางวัลใหญ่คาว
การชนะเลิศรางวัลคาวพระราชทาน
สมเด็จพระเทพฯ

ไก่ชนไทยต่อสู้กันเองซื้อขายกันในราคาตัวละยี่สิบกว่าล้านบาท ฟังดูอาจ
เหมือนเรื่องลวงที่ลือผ่าน Social Media แต่ผู้ที่อยู่ในแวดวงไก่ชนไทยรู้ดีกว่า
ถ้าไก่มีเก่งจริงเป็นแชมป์จริงทำไมจะเป็นไปไม่ได้

ไก่ชนโลกเล่นอยู่ในวิถีชีวิตชาวไทยมานับตั้งแต่ครั้งอดีต สมเด็จพระ
พระนเรศวรเคยใช้ไก่ชนไทยทำศึกเพื่อชิงบ้านเมืองมาแล้ว

ไก่ชนไทยมีเพียงนิยมถูกเลี้ยงเป็นไก่ตี (ไก่ที่ลงสนามไก่ชน ที่
เพื่อกินเงินรางวัล) ยังมีสายไก่สวยงามที่เลี้ยงเพื่อประกวด เพื่ออนุรักษ์
สายพันธุ์ดั้งเดิมของไก่ชนไทย ที่สำคัญมีไก่ชนไทยเลี้ยงอยู่ในประเทศไทย
เท่านั้น ในอินโดนีเซียมีความนิยมเลี้ยงสายพันธุ์ไก่ชนไทย รวมทั้งประเทศใน
ตะวันออกกลางที่มาสเพาะไก่ชนไทยนำไปเลี้ยงเพื่อความสวยงาม ประดับ
บารมี รวมทั้งยังมีการจัดการแข่งขันประกวดไก่ชนไทยด้วย

ไก่ชนไทยได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมไทยโดย
กระทรวงวัฒนธรรม ศิลปะวัฒนธรรมไทยนั้นมีคุณค่าและมีมูลค่าเป็นอย่างมาก

The Last GOLD

ตามตัวเลขประมาณการโดย
ตราว่าๆ เชื่อกันว่าเราเคยผลิตทองคำ
จากเหมืองทั่วโลกไปแล้วไม่ต่ำกว่า
171,3000 ตัน 65% ในจำนวนนี้
เป็นส่วนที่เริ่มผลิตกันตั้งแต่ปี 1950
เป็นต้นมา

ทองคำบริสุทธิ์หนักเป็นตันนั้น ฟังดูเหมือนมันเยอะ
เหลือเกิน ทว่าความเป็นจริงแล้ว มันมีขนาดเท่ากับลูกบาศก์
กว้าง 37.27 ซม. หรือแค่ว่า 1 ฟุตกับอีก 3 นิ้วเท่านั้นเอง (ทอง
บริสุทธิ์หนัก 1 ทROYออนซ์ มีน้ำหนักเท่ากับ 31.1035 กรัม) ดัง
นั้นทองคำแท่งหนักขนาดแสนกว่าตันอย่างที่ว่ามานั้น อาจมี
ความยาวเพียงแค่ 20.7 เมตรเท่านั้นเอง ถ้าหลอมเป็นของเหลว
ก็จะจุลงในสระว่ายน้ำกีฬาโอลิมปิกได้เลย แต่เชื่อหรือไม่ว่า
ทองคำบริสุทธิ์ก็อ่อนแอกว่า แค่ 1 ทROYออนซ์นั้น สามารถนำมาตี
เป็นแผ่นสี่เหลี่ยมจัตุรัสบางๆ ได้กว้างถึง 9 เมตรเลยทีเดียว

ว่ากันว่าทองคำบริสุทธิ์ที่ขายกันในตลาดทั่วโลกวันนี้
สัดส่วนราว 15% เป็นทองคำเก่าที่นำกลับมาหลอมใหม่อีกครั้ง
อย่างไรก็ตาม เป็นที่เชื่อกันว่ายังมีทองคำบริสุทธิ์ที่ยังไม่ผ่านการ
รีไซเคิลอีกจำนวนไม่น้อยที่หายสาบสูญไปตามกาลเวลา จมน้ำ
หายระหว่างการขนย้ายข้ามทะเล หรือแม้แต่ที่ถูกฝังซุกซ่อนเอาไว้
ไว้อยู่ที่เร้นลับ ซึ่งมีจำนวนมากมายหลายร้อยหลายพันตันเลยทีเดียว

ด้วยเหตุที่ทองคำเป็นโลหะที่มีคุณสมบัติไม่ทำ
ปฏิกิริยากับน้ำและออกซิเจน ถ้ามันจะตกหายหรือถูกซุกซ่อน
ไว้นานซักก็ร้อยก็พันปีสันนิษฐานก็ไม่เกิด และถ้าวันหนึ่งเกิดใครไป
เจอเข้า จึงไม่ต่างอะไรกับการค้นพบสมบัติล้ำค่า

ทำเลที่น่าเชื่อว่า มีทองคำบริสุทธิ์จมนายเป็นจำนวน
มากและยากที่ใครจะหาเจอ คงต้องเป็นใต้ผืนน้ำนั่นล่ะครับ
เพราะมนุษย์สมัยก่อนใช้เรือขนาดใหญ่เป็นพาหนะข้ามน้ำข้าม
ทะเลไปมาหาสู่กัน โอกาสจะเกิดอุบัติเหตุจนทรัพย์สินจมนหาย
ได้ทะเลลึกก็มีมาก ไม่ว่าจะเป็นเรือสินค้าหรือเรือโจรสลัด

ส่วนบนแผ่นดินนั้น ก็น่าจะมีทองคำจมนหายไปเป็น
จำนวนมหาศาล ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ต้องบอกว่า มันเป็นเรื่อง
ตั้งใจให้หายสาบสูญไปโดยน้ำมือมนุษย์ในยุคสมัยใดสมัยหนึ่ง
เสียมากกว่า

จุดลึกลับที่คนส่วนใหญ่เชื่อว่าสมบัติเก่าฝังไว้เป็น
จำนวนมหาศาล นอกเหนือจากตามสุสานกษัตริย์โบราณที่ยัง
ไม่มีใครเคยค้นพบแล้ว ก็คงจะเป็นทองคำแท่งน้ำหนักหลาย
ตันที่สูญหายอย่างเร้นลับไประหว่างสมัยปลายสงครามโลก
ครั้งที่สอง

ทั้งหมดเป็นสินทรัพย์ที่เยอรมนี และญี่ปุ่น สองชาติ
มหาอำนาจ ฝ่ายอักษะ ขณะนั้น สะสมได้จากชาติต่างๆ ที่
เข้าไปรุกราน ไม่ว่าจะเป็นทวีปยุโรปหรือเอเชีย อันเป็นที่มาแห่ง
ตำนานคำร่ำลือถึงขุมทรัพย์นาซีและขุมทองจากกองทัพญี่ปุ่น
ที่เหล่าบรรดานักล่าสมบัติทั่วโลกเพียรพยายามเสาะหากันมา
ยาวนานนับกว่าครึ่งศตวรรษ

ที่เมืองเบียร์นั้นมักมีข่าวทำนองนี้เป็นพักๆ เกี่ยวกับการ
ค้นพบแหล่งที่ซ่อนสมบัตินาซี โดยเฉพาะตำนานเกี่ยวกับ
ห้องอำพัน (Amber Room) อันประมาณค่ามิได้ ซึ่งหายไป
จากพระราชวัง St. Petersburg ระหว่างที่กองทัพนาซียกทัพ

เข้าไปบุกยึดรัสเซียปีระหว่างปี คศ.1941 ห้องที่วุ่นวายนี้ตกแต่ง
ด้วยแผ่นอำพัน ทองคำ และกระจก ดูสวยงามล้ำค่ามาก
ปัจจุบันหลงเหลือให้ดูแค่ภาพถ่ายเก่าแก่สมัยปี 1931 แค่นั้น
เชื่อว่าถูกลูกสมุนฮิตเลอร์ขนเอาไปซ่อนไว้ที่ไหนสักแห่ง
ในช่วงเดือนสุดท้ายของสงครามโลกครั้งที่ 2

ในบ้านเราก็เคยมีข่าวทำนองนี้ เช่นตอนที่แตก
ตื่นขุมทองญี่ปุ่นกลางป่าเมืองกาญจนบุรีในปี พศ.2538 ซึ่ง
ตกเป็นข่าวครึกโครมอยู่นานจนกระทั่งถึงปีพศ. 2544 เลย
ทีเดียว จำได้ว่า มีผู้บริหารประเทศไทยบางคนขณะนั้น ผัน
ลี้ไปไกลถึงขั้นว่า จะเอาทองคำแท่งที่คาดว่าจะพบมาก
มหาศาลถึง 2,500 ตันในถ้ำลิเจีย ไปช่วยกลบหนี้ IMF ให้
คนทั้งประเทศ แต่ท้ายที่สุดแล้ว ทั้งหมดนั้นก็แค่ความ
ฝันอันห่างไกล และทำให้ความพยายามค้นหาขุมทองโกโบ
ริครั้งนั้น กลับถูกจดจำกันในฐานขุมทองโกโบรินเหลวเป๋ว
ตามชื่อของ ร.ต.ท.เชาวรินทร์ ลัทธิศักดิ์ศิริ ผู้เป็นตัวตั้งตัวตี
ในการจุดกระแสตื่นทองไปทั่วประเทศ

จะว่าไปแล้วความเชื่อเรื่องสมบัติทหารญี่ปุ่นนั้น
เป็นตำนานที่แพร่หลายมานาน โดยเฉพาะในหมู่ชาติ
เอเชียที่เคยถูกกองทัพญี่ปุ่นรุกราน และถึงแม้ว่าที่ผ่านมา
จะมีผู้ล้มเหลวกับความพยายามค้นหาครั้งแล้วครั้งเล่า แต่
วันนี้ก็ยังมียักล่าสมบัติจำนวนไม่น้อยยังเชื่อกันว่า ทองที่
ว่านั้นมันมีอยู่จริงแน่นอน เพียงแต่ว่า มันยังหากันไม่เจอ
เท่านั้นเอง

และทำเลที่พวกเขาคิดว่าทองญี่ปุ่นจำนวน
มหาศาลถูกซุกซ่อนไว้นั้น ว่ากันตามมุมมองของชาวโลกส่วนใหญ่แล้ว
ความเป็นไปได้ของเรื่องนี้ น่าจะอยู่บนเกาะลูซอน
ในฟิลิปปินส์มากกว่าจะอยู่ตามโพรงถ้ำในเมืองไทย เพราะ
ตามข้อมูลทางประวัติศาสตร์บันทึกไว้ว่า ฐานที่มั่นสุดท้าย
ของกองทัพญี่ปุ่นก่อนปราชัยในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง
นั้น ปักหลักกันอยู่ที่กรุงมะนิลา โดยมีนายพล Tomoyuki
Yamashita เจ้าของสมญา The Tiger of Malaya เป็นผู้นำ
ทัพ อันเป็นที่มาแห่งการตั้งข้อสันนิษฐานกันว่า ทรัพย์สิน
จำนวนมหาศาลที่พวกญี่ปุ่นเคยปล้นจากชาติต่างๆ ในแถบ
เอเชีย อาจถูกขนขึ้นเรือผ่านไปทางเมืองท่าสิงคโปร์ แล้ว
นำไปพักรวมกันไว้ที่กรุงมะนิลา เพื่อเตรียมส่งต่อไปยังเกาะ
ญี่ปุ่นในที่สุด

แต่ทว่าเมื่อกองทัพฝ่ายสัมพันธมิตรใช้ทั้งฝูงบิน
และกองเรือดำน้ำจมขบวนเรือญี่ปุ่นอย่างหนักในช่วงปลาย
สงคราม นายพลยามาชิตาซึ่งคุมกองกำลังนักรบซามูไรชุด

Amber Room

ที่เมืองเปียร์นั้นมักมีข่าวเป็นพักๆ เกี่ยวกับการค้นพบแหล่งที่ซ่อนสมบัตินาซี โดยเฉพาะตำนานเกี่ยวกับ ห้องอำพัน (Amber Room) อันประมาณค่ามิได้ ซึ่งหายไปจากพระราชวัง St. Petersburg ระหว่างที่กองทัพนาซียกทัพเข้าไปบุกยึดรัสเซียปีระหว่างปี ค.ศ.1941

สุดท้ายในขณะนั้น จำต้องปรับแผนด้วยการสั่งให้ลูกน้องชนสมบัติล้ำค่าจำนวนมากขึ้นรถบรรทุกหลายคัน แยกย้ายกันนำไปซุกซ่อนไว้ตามอุโมงค์ ถ้ำ หรือซุกดูลมฝังไว้ตามจุดต่างๆ ในระหว่างที่ล่าถอยเข้าสู่เขตขุนเขา โดยวางแผนไว้ว่าหลังสงครามยุติแล้วค่อยย้อนกลับมาขุดสมบัติคืน

และนี่ก็เป็นที่มาของขุมทองยามาชิตะที่ทุกวันนี้ยังไม่มีใครเคยค้นพบว่า ทองคำและทรัพย์สินล้ำค่าจำนวนมากที่ญี่ปุ่นตั้งใจใช้เป็นแหล่งทุนทำสงครามครั้งนั้น ถูกซุกซ่อนอยู่ ณ แห่งไหน เพราะผู้รู้เห็นต่างถูกฆ่าปิดปากจนหมดสิ้น ไม่เว้นแม้กระทั่งผู้สั่งการที่น่าจะรู้ดีที่สุดอย่างนายพลยามาชิตะ ซึ่งถูกศาลทหารสั่งประหารชีวิตในฐานะอาชญากรสงคราม ณ ค่ายกักกัน Los Banos กรุงมินนิลา หลังญี่ปุ่นประกาศยอมรับความพ่ายแพ้ในเดือนกันยายนปี 1945

ถ้าจะว่ากันถึงกระแสตื่นทองครั้งญี่ปุ่นในฟิลิปปินส์ครั้งที่เคยเป็นชาวดังไปทั่วโลกนั้น เคยเกิดขึ้นในระหว่างสมัยที่ประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส ยังเรืองอำนาจสุดขีด และมีสถานะไม่ต่างกับจอมเผด็จการ มีทรัพย์สินคงคาอยู่มหาศาลราว 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (กว่าสามแสนล้านบาท) เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ.1971 มีชายผู้หนึ่งนามว่า Roger Roxas ได้ออกมาท้าทายอำนาจมาร์กอส โดยฟ้องร้องว่าถูกทหารของเขาขโมยทองคำไปล้านเอะพระพุทธรูปทองคำมูลค่าหลายล้านเหรียญฯ ของตนไป

โดยนายโรเจอร์ให้ข้อมูลต่อสื่อว่า พระพุทธรูปทองคำองค์นี้ เขาได้มาจากการล่าสมบัติญี่ปุ่นกับเพื่อนซึ่งคนหนึ่งเมื่อราวหนึ่งปีก่อนหน้า ซึ่งได้ล่ายแทงมาจากพ่อของเขาซึ่งเคยทำงานให้กับทหารญี่ปุ่นในระหว่างสงครามโลก ข้อมูลในลายแทงได้พาเขาไปยังสถานที่ลับแห่งหนึ่ง เมื่อลองคุ้ยเขี่ยหน้าดินดูก็พบร่องรอยสะเก็ดระเบิดกระจัดกระจายอยู่ในเนื้อดิน หลังจากใช้ความพยายามช่วยกันขุดดินลึกลงไปอยู่หน้าหน้าอาทิตย์ พวกเขาพบกับอุโมงค์ลับที่มีรางรถนำไปสู่ยังจุดปลายทางที่มีลักษณะเหมือนถูกปิดตาย และหลังจากช่วยกันทะลวงเข้าไป ก็ได้พบกับโครงกระดูกทหารญี่ปุ่นจำนวนมากว่าสิบร่างกระจัดกระจายอยู่ภายในอุโมงค์ลับ เพียงแค่คิดใจหลังจากนั้นพวกเขาก็ต้องตกตะลึงกับขุมทรัพย์ญี่ปุ่นที่ถูกซ่อนไว้ มีทั้งพระพุทธรูปทองคำ ทองแท่ง และหีบสมบัติอีกจำนวนมาก

โรเจอร์และเพื่อนช่วยกันลากแคว่องค์พระพุทธรูปทองคำหนัก 900 กว่ากิโลกรัมออกมา ก่อนแล้ววางระเบิดปิดปากอุโมงค์เอาไว้ก่อนกะว่าจะนำพระพุทธรูปไปขายเพื่อหาทุนซื้อรถบรรทุกพร้อมเครื่องมือจำเป็น แล้วย้อนกลับมาชนสมบัติที่เหลือทั้งหมด

ระหว่างที่ยกพระพุทธรูปมาเก็บไว้ที่บ้านเพื่อรอปล่อยขายอยู่นั้น มีผู้สนใจรายหนึ่งเข้ามาดูของ พร้อมกับช่วยยืนยันว่าพระองค์นี้หล่อด้วยทองคำแท้ๆ อย่างไรก็ตาม เขาและพี่ชายก็สังเกตเห็นว่าระหว่างตรวจดูของกันนั้น ลูกค้ายายนี้ใส่ใจกับร่องรอยที่คอพระพุทธรูปมากเป็นพิเศษ และเมื่อลูกค้ายายนี้ขอตัวกลับไปคิดดูก่อนโดยยัง

ไม่ได้ตัดสินใจซื้อ สองพี่น้องก็ตัดสินใจหาเพื่อนไม่มาพาดแรงๆ ตรงคอพระพุทธรูปหลายครั้งเพื่อให้คลายสงสัย จนกระทั่งเสียงหลุดออกมา แล้วก็ได้ค้นพบว่าข้างในองค์พระนั้นจุไว้ด้วยเพชรจำนวนมาก มีทั้งเพชรก้อนและเพชรที่เจียรในแล้ว โรเจอร์เอาเพชรทั้งหมดแยกไปซ่อนไว้ตามตู้ แล้วถ่ายรูปหิ้วเก็บไว้เป็นหลักฐาน แต่ข่าวการค้นพบสมบัติญี่ปุ่นครั้งนี้ได้แพร่กระจายไปจนถึงวังของท่านประธานาธิบดีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

สองเดือนหลังจากนั้น บ้านเขาก็ถูกบุกโดยกองทหารที่มีป้ายชื่อระบุว่าเป็นกองกำลังจากวังท่านประธานาธิบดีมาร์กอส ซึ่งมาพร้อมๆ กับลูกค้ายายที่เคยเข้ามาดูของรายนั้นนั่นเอง หลังจากนั้นสมบัติในบ้านเขาทุกชิ้นก็ถูกยึดไปจนหมดสิ้น มีทั้งพระพุทธรูปทองคำ เพชร ทรัพย์สินส่วนตัว ไม่เว้นแม้กระทั่งหม้ออมสินของลูกสาว เมื่อเขาพยายามจะขัดขึ้น ก็โดนทุบหัวจะฆ่าปิดปาก

ในวันรุ่งขึ้น เมื่อเขาพยายามไปแจ้งความที่โรงพัก และขอความช่วยเหลือจากทนาย ก็ต้องเจอกับอุปสรรคมากมายจากบรรดาลูกสมุนของจอมเผด็จการ ในที่สุดเรื่องนี้ก็กลายเป็นข่าวไปถึงทั่วฟิลิปปินส์จนประธานาธิบดีมาร์กอสต้องเชิญสื่อมวลชนเข้าไปถ่ายภาพพระพุทธรูปเพื่อไขความกระจ่างภายในวัง ซึ่งฝ่ายค่านิยมรัฐบาลในขณะนั้น บอกว่ามาร์กอสเอาของปลอมมาโชว์

ส่วนนายโรเจอร์หลังจากนั้น ก็ถูกทางการควบคุมตัวไว้และถูกทรมานเพื่อให้บอกที่ซ่อนขุมทรัพย์หลายครั้ง แต่เขาก็ไม่ยอมบอกรายละเอียดอยู่วันหนึ่งในระหว่างที่ต้องไปให้ปากคำในศาล เขาก็เกิดล้มหมดสติและเสียชีวิตด้วยอาการหัวใจวายไปอย่างไม่คาดฝัน

หลังจากประธานาธิบดีมาร์กอส เสียชีวิตไปในปีค.ศ. 1989 วันนี้ก็มีคนฟิลิปปินส์จำนวนไม่น้อยเชื่อว่า พระพุทธรูปทองคำยังอยู่ในครอบครองของคนในตระกูลมาร์กอส ส่วนญาติพี่น้องของนายโรเจอร์ก็มีความพยายามจะฟ้องร้องครอบครัวมาร์กอส แต่เรื่องกลับถูกกดลงไว้ในศาลมานานหลายสิบปีแล้ว

ขุมทองญี่ปุ่นจะมีจริงหรือไม่ ดูตามข้อมูลที่นำมาแล้ว ก็ต้องยอมรับว่ามีความเป็นไปได้มากทีเดียว แต่ก็เป็นเรื่องแปลกที่ทองจำนวนมหาศาลขนาดนั้น กลับถูกซุกซ่อนได้อย่างมิดชิดโดยปราศจากผู้ค้นพบมานานนับกว่าครึ่งศตวรรษกันได้อย่างไร

จะอย่างไรก็ตาม ในทุกแห่งหนที่สงสัยว่าจะมีทองคำล้ำค่าฝังเอาไว้ ยังคงมีนักล่าสมบัติทั้งจากสารพัดชาติในคราบนักท่องเที่ยวตามเสาะหากันอยู่เรื่อยๆ และถ้าสมมติว่ากองทัพอญี่ปุ่นเคยซ่อนทองไว้ในฟิลิปปินส์จริงๆ แต่ในเมื่อยังไม่มีใครหาเจอซักทีในระยะเวลายาวนานขนาดนี้ เป็นไปได้หรือไม่ว่า ช่วงก่อนที่นายพลยามาชิตะผู้กุมความลับสำคัญจะถูกประหารไปนั้น แน่ใจจะว่า 'ไม่มี' ใครคายความลับทั้งหมดให้กับหน่วยสืบสวนของสหรัฐฯ ไปแล้ว!

Ferrari GTC4Lusso

มากกว่าความเร็ว
และความหรู

นอกจากตลาดรถสปอร์ตพันธุ์แท้แบบ 2 หรือ 2+2 ที่นั่งแล้ว Ferrari ยังตอบสนองต่อความต้องการที่มากกว่านั้น และนี่คืออีกผลผลิตที่แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยของแบรนด์ดังแห่งอิตาลี

จริงๆ แล้วจุดเริ่มต้นของความเปลี่ยนแปลงในด้านนี้ของ Ferrari ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นบนเวทีของงานเจนีวา มอเตอร์โชว์ 2016 ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อต้นเดือนมีนาคมที่ผ่านมา แต่ทว่ามีความยาวนานแล้วตั้งแต่ปี 2012 เมื่อพวกเขาได้แนะนำรถสปอร์ตทางเลือกใหม่ที่เรียกว่ารุ่น FF ออกสู่ตลาด

แน่นอนว่าเสียงตอบรับที่มีต่อ FF นั้นแตกต่างออกไป เพราะด้วยความเป็นตัวถังแบบ Shooting Brake ก็เลยทำให้บรรดา Ferrari Mania หลายคนอาจจะลังเลที่จะยอมรับว่ามันคือหนึ่งในอนุกรมของสายพันธุ์ม้าป่าล่ำพอง แต่สุดท้ายแล้วการเปิดตัวผลผลิตที่เป็นทายาทลำดับที่ 2 อย่าง GTC4Lusso ในอีก 4 ปีต่อมา คือ คำยืนยันที่ดีในการแสดงให้เห็นว่า นิยามของความเป็น Ferrari นั้นแท้จริงแล้วไม่ได้ถูกจำกัด หรือตีกรอบเอาไว้แค่การเป็นรถสปอร์ตแบบเดิมๆ เท่านั้น แต่เรายังสามารถเติมความสปอร์ตลงบนตัวถังที่มีความยืดหยุ่นในการใช้งานได้อีกด้วย

GTC4Lusso คือ ผลผลิตที่แสดงให้เห็นว่า Ferrari ใส่ใจต่อรูปแบบใหม่ของการใช้งาน และที่สำคัญ รถสปอร์ตรุ่นนี้ถูกสร้างขึ้นมาบนแนวคิดของการแสวงหาลูกค้ากลุ่มใหม่ เพราะทางที่มการตลาดของ Ferrari มองเห็นถึงโอกาสในการเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่มีความต้องการที่พิเศษออกไป คือ พวกเขาชื่นชอบแบรนด์ Ferrari โดยที่ไม่ยึดติดกับตัวถังที่จะต้องเป็นสปอร์ตแบบเครื่องยนต์วางกลาง หรือแบบ GT 2+2 ที่นั่งเท่านั้น แต่จะต้องเป็นรถสปอร์ตที่สามารถขับง่าย และสามารถใช้งานในชีวิตประจำวันได้ โดยที่ไม่สูญเสียเอกลักษณ์ของความสนุกสนานในการขับขี่

ดังนั้น กลุ่มลูกค้าที่เป็นทาร์เก็ตกรุปของ GT-C4Lusso คือ คนรุ่นใหม่ที่มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มลูกค้าเดิมของ Ferrari ถึง 10 ปี เป็นคนที่ชอบเดินทางด้วยรถ และมีไลฟ์สไตล์ที่แตกต่างออกไป ซึ่งนั่นทำให้ GTC4Lusso สามารถตอบสนองตรงนี้ได้เต็มที่

GTC4Lusso มากับตัวถังแบบ 2 ประตูแบบท้ายโค้งเหมือนกับรถยนต์แฮทช์แบ็ก แต่ความจริงแล้วมันคือตัวถังแบบ Shooting Brake ซึ่งเคยได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงทศวรรษที่ 1970-1980 โดยเป็นการผสมผสานระหว่างความสปอร์ตของ Coupe เข้ากับความอเนกประสงค์ของตัวถังแวกอน ดังนั้น GTC4Lusso จึงเป็นส่วนผสมที่ลงตัวของทั้ง 2 จุดนี้

แน่นอนว่างานนี้เป็นการพัฒนาที่ต่อยอดมาจาก FF โดยอ้างอิงรายละเอียดและพื้นฐานทางวิศวกรรมบางส่วนมาจากรถสปอร์ตรุ่นนี้ แต่ชิ้นส่วนตัวถังภายนอกได้รับการออกแบบใหม่หมด เพื่อให้เกิดสัมผัสที่แตกต่างในแง่ของความเป็นสปอร์ตที่สดใหม่ โดยตัวรถมากับความยาวในระดับ 4,922 มิลลิเมตร กว้าง 1,980 มิลลิเมตร สูง 1,790 มิลลิเมตร และมีน้ำหนักตัวถังอยู่ที่ 1,790 มิลลิเมตร

ภายในห้องโดยสารคือ สิ่งที่น่าประทับใจด้วยความสปอร์ตของการออกแบบที่เรียกว่า Dual Cockpit ด้วยการสร้างสมดุลระหว่างตำแหน่งที่นั่งด้านหน้าทั้งผู้ขับขี่และผู้โดยสาร ด้วยชุดมาตรวัดที่เป็นแบบสมมาตรไม่เกิดความแตกต่างเมื่อนั่งอยู่ในตำแหน่งไหน อีกทั้งยังลดจำนวนปุ่มควบคุมของระบบต่างๆ ลง และใช้วิธีสั่งการจากหน้าจอ Touch Screen ขนาด 10 นิ้วที่ติดตั้งอยู่บนแผงคอนโซลกลาง อีกทั้งยังให้สัมผัสของความปลอดโปร่งด้วยหลังคากระจกแบบ Panoramic Glassroof ที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่กินพื้นที่ตั้งแต่เบาะหน้าจนถึงเบาะด้านหลัง

สิ่งที่ทำให้ GTC4Lusso น่าสนใจคือ ความอเนกประสงค์ของห้องโดยสารที่ไม่มีรถสปอร์ตรุ่นไหนของ Ferrari สามารถมอบให้ได้ เริ่มตั้งแต่การเป็นสปอร์ตแบบ 4 ที่นั่ง ซึ่งผู้โดยสารที่นั่งอยู่ด้านหลังสามารถได้รับความสะดวกสบายในแง่ของพื้นที่ใช้สอย ไม่ต้องทนนั่งอุดอู้อย่าง

เหมือนกับพวก 2+2 ที่นั่ง นอกจากนั้น ด้านท้ายยังมีห้องเก็บสัมภาระที่มีความจุระดับพื้นฐานอยู่ที่ 450 ลิตร และจะสามารถเพิ่มเป็น 800 ลิตรได้เมื่อมีการพับเบาะตรงกลางของพนักพิงหลังของเบาะหลังสามารถพับลงมาและเป็นช่องขนาดใหญ่พอสมควรเพื่อให้สามารถบรรจุทุกสัมภาระที่มีความยาวเป็นพิเศษได้

ความเข้าใจที่ได้รับจาก GTC4Lusso ยังเป็นอะไรที่เหมือนเดิมกับ FF ด้วยเลย์เอาท์ของเครื่องยนต์วางด้านหน้าแบบ Midship Engine ทำให้ตัวรถสามารถตอบสนองในแง่ของสมดุลในการขับขี่และการควบคุมที่ได้ตั้งใจ ส่วนขุมพลังวี12 แบบทวินแคม 48 วาล์ว มากับความจุกระบอกสูบในระดับ 6,262 ซีซี และมีการปรับในส่วนของการอัดใหม่เป็น 13.5 :1 อีกทั้งยังเพิ่มความยืดหยุ่นในการใช้งานด้วยการใช้น้ำมันที่มีออกเทน 91 ขึ้นไปได้

กำลังขับเคลื่อนมากับตัวเลข 690 แรงม้า ที่ 8,000 รอบ/นาที โดยมีตัวเลขแรงม้ามากกว่า FF อยู่ที่ 30 ตัว ส่วนแรงบิดสูงสุดอยู่ที่ 71 กก.-ม. ที่ 5,750 รอบ/นาที แต่ทว่า 80% ของแรงบิดถูกถ่ายทอดออกมาที่รอบต่ำเพียง 1,750 รอบ/นาที ทำให้สามารถใช้งานในเมืองท่ามกลางการจราจรที่ติดขัดได้อย่างดีเยี่ยม

กำลังทั้งหมดถูกส่งออกมาในการขับเคลื่อน 4 ล้อผ่านเกียร์ DCT แบบคลัตช์คู่ 7 จังหวะ ส่วนสมรรถนะอยู่ที่

3.4 วินาทีสำหรับการทำอัตราเร่ง 0-100 กิโลเมตร/ชั่วโมง โดยที่มีความเร็วในระดับ 335 กิโลเมตร/ชั่วโมง

แม้ว่าจะเปิดตัวออกมาตั้งแต่เดือนมีนาคมที่ผ่านมา แต่ทว่าทาง Ferrari มีคิวในการส่งมอบให้กับลูกค้าในช่วงปลายปีนี้ ส่วนบ้านเราจะเริ่มต้นในช่วงไตรมาสแรกของปี 2017 กับราคาที่อยู่ในระดับ 32.2 ล้านบาท ใครที่สนใจก็ลองติดต่อที่ตัวแทนจำหน่ายได้เลย

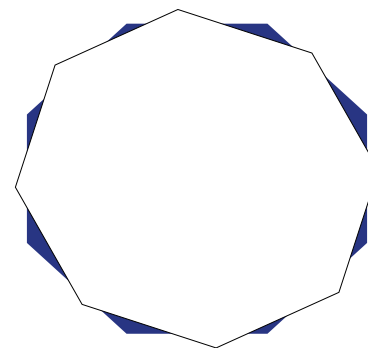

Meet The Vogels

The art world is their habitat.

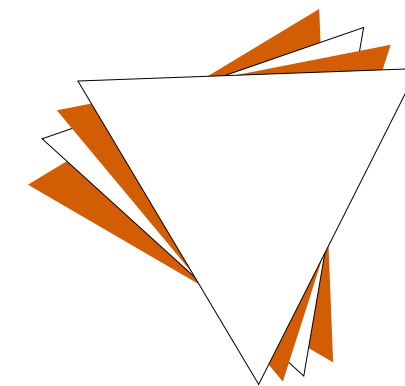
ชิ้นงานจริงของ The Valley Curtain ที่สร้างขึ้นบนพื้นที่ส่วนหนึ่งของ
เทือกเขา Rocky ในรัฐ Colorado สหรัฐอเมริกา

ในขณะที่โลกนี้มีนักสะสมศิลปะ
มากมาย และจำนวนไม่น้อยที่
ความหลงใหลในศิลปะนำไปสู่การ
สนับสนุนการทำงานของศิลปิน
รวมไปถึงการเก็บสะสมงานและ
การบริจาคสิ่งที่พวกเขาสะสมเพื่อ
สาธารณะชน

Dorothy II กับ Herbert Vogel

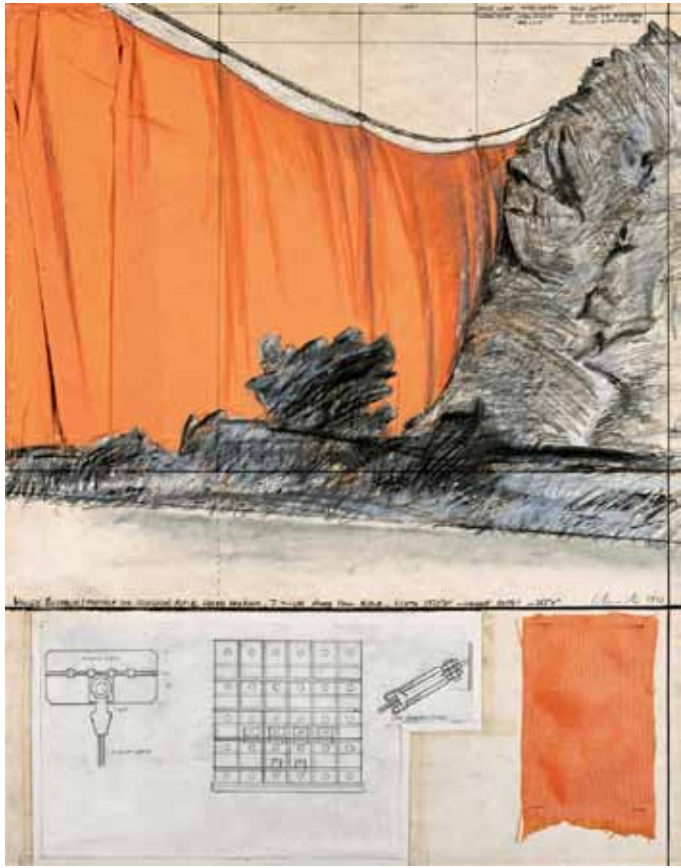
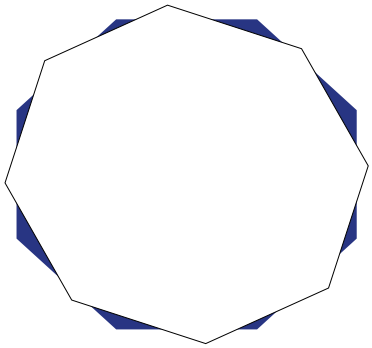
เรื่องราวของ Herbert และ Dorothy Vogel สร้างความ
ประทับใจให้กับใครหลายคน ด้วยเหตุผลต่างกัน
หนึ่งในประเด็นอันเป็นที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดคือ
ความจริงที่ว่า สองนักสะสมผู้มีภรรยาชาวนิวยอร์กนี้เป็น
เจ้าของงานศิลปะกว่า 5,000 ชิ้นที่มีมูลค่ามหาศาลที่พวกเขา
ค่อยๆ เก็บด้วยเงินรายได้จากการทำงานเป็นเจ้าหน้าที่
ไปรษณีย์ของ Herb และ บรรณารักษ์ของ Dorothy

ทั้งคู่พบกันที่นิวยอร์กซิตี้ในปี 1960 ในงานแต่งงานหนึ่ง
Herb บอกว่าเขาชอบเธอในทันทีเพราะเธอเป็นผู้หญิง
ฉลาดเฉลียว ทั้งคู่คบกันอยู่เป็นเวลาหนึ่งปีก่อนจะแต่งงาน
Herb พาภรรยาของเขาไปฮันนีมูนที่ Washington D.C.
และสถานที่แรกที่พวกเขาเดินทางไปก็คือ The National
Gallery of Art

ก่อนหน้านี้เธอจะรู้จักกับ Herb Dorothy ไม่มีความรู้เกี่ยว
กับศิลปะมากมายนัก และก็เป็น Herb ที่นำพาเธอเข้าสู่โลก
ศิลปะที่เขาหลงใหล ในขณะที่ Herb ทำงานที่ไปรษณีย์ เขา
มักจะใช้เวลาหลังเลิกงานที่ Cedar Tavern บาร์ที่ต้อนรับ
ศิลปินร่วมสมัยในนิวยอร์กมาหน้าหลายตา Herb ไปที่นั่น
เพื่อทำความรู้จักและฟังบทสนทนาต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่าง
ศิลปิน

Dorothy และ Herbert Vogel ยืนมองดูชื่อของพวกเขาก็ถูกจารึกลงบนกำแพงของ National Gallery of Art ในฐานะหนึ่งในผู้บริจาคงานศิลปะคนสำคัญ

ภาพ collage The Valley Curtain โดยศิลปิน Environmental art ระดับตำนาน Christo and Jeanne-Claude ที่ Herb และ Dorothy ช่วยดูแลแวนเป็นคำตอบแทน

“ผมไม่ได้เป็นที่รู้จักอะไร เป็นแค่เสมียนที่ทำงานที่ไปรษณีย์” Herb บอก “แต่ผมเคารพพวกเขา และผมว่าพวกเขาก็เคารพผมนะ พวกเขาจะคุยกันยันตีสามตีสี่ แล้วผมก็จะเป็นหนึ่งในคนที่ได้แต่ฟังสิ่งที่พวกเขาพูด ผมยังจำมันได้ชัดเจน ผมไม่เคยเอ่ยปากถามอะไรเลยด้วยซ้ำ”

Herb มักจะต้องกลับบ้านก่อนเพราะเขาต้องไปทำงานตอนเช้าในขณะที่ศิลปินอย่าง Jackson Pollock และ Barnett Newman เดินทางมาถึงตอนดึกๆและนั่งพูดคุยกดถึงกันยันรุ่งเช้า

Dorothy และ Herb ลงเรียนวิชา drawing และ painting หลังจากพวกเขาแต่งงานกันได้ไม่นาน อันเป็นช่วงเวลา Dorothy กล่าวว่าพวกเขาเป็นคนที่อยากเป็นศิลปิน (wannabe artist) มากกว่านักสะสมงานศิลปะ หลังจากที่พวกเขาเริ่มสะสมผลงานของศิลปินคนอื่นและเห็นถึงความสำเร็จทางศิลปะที่พวกเขาไม่มีวันทำได้ ทั้งสองคนจึงล้มเลิกความคิดที่จะเป็นศิลปินและค่อยๆเบนเข็มเข้าสู่เส้นทางของนักสะสม

พวกเขาเริ่มซื้องานของศิลปินร่วมสมัยที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และเนื่องจากกระแสความนิยมใน Pop Art เริ่มเบ่งบานในนิวยอร์กซิตี้ในช่วงปี 1960s Dorothy เล่าว่า ผลงานจากความเคลื่อนไหวทางศิลปะกลุ่มนี้ รวมไปถึงงานแนว abstract และ expressionism มีราคาสูงลิบลิ่ว อันส่งผลให้พวกเขาหันมาให้ความสนใจงานแนว Conceptual และ Minimal Art ที่เป็นนามธรรมสุดโต่ง และยังเป็นงานที่มีราคาไม่สูงเกินความสามารถที่พวกเขาจะซื้อได้

“ผมรู้ว่ามันมีอะไรบางอย่างที่ใหม่ ผมไม่รู้ว่ามันจะดีหรือไม่ดีนะ แต่ผมชอบความคิดที่ว่านี่เป็นสิ่งที่ยังไม่มีใครทำมาก่อน” Herb กล่าว

ทั้งสองคนตกลงกันว่า Herb จะใช้เงินเดือนของเขา (23,000 เหรียญต่อปี ยังไม่หักภาษี) ไปกับการซื้องานศิลปะ ในขณะที่เงินเดือนของ Dorothy ถูกใช้ไปกับค่าใช้จ่ายต่างๆในบ้าน โดยงานศิลปะที่พวกเขาซื้อนั้นจะต้องอยู่ในราคาที่จ่ายได้ และมันจะต้องเป็นงานที่พวกเขาสามารถเก็บไว้ในอพาร์ทเมนต์ขนาดหนึ่งห้องนอนในย่าน Upper East Side ที่อยู่ภายใต้กฎหมายควบคุมค่าเช่า ในขณะที่รูปแบบ ขนาดหรือผู้สร้างงานไม่มีสิ่งใดมาเป็นข้อจำกัด “เราซื้อสิ่งที่เราชอบ หลังเลิกงานพวกเราจะไปงานเปิดแกลลอรี สตูดิโอศิลปิน พิธีภัณฑท์ทุกแห่ง” Dorothy กล่าว งานหลายๆชิ้นพวกเขาซื้อโดยผ่อนเงินกับศิลปินในระยะยาว

หนึ่งในเรื่องราวที่ถูกพูดถึงเสมอคือการได้มาซึ่งภาพคอลลาจของงาน The Valley Curtain โดยศิลปิน Environmental art ระดับตำนาน Christo and Jeanne-Claude ที่ Herb และ Dorothy ช่วยดูแลแวนเป็นคำตอบแทน

Herb เสียชีวิตลงในปี 2012 ด้วยวัย 89 ปี ในปี 1992 พวกเขาบริจาคผลงานกว่า 5,000 ชิ้นที่พวกเขาสะสมมากกว่าห้าทศวรรษให้กับ National Gallery of Art เพื่อให้สาธารณชนได้เข้าชม เหตุผลที่ทั้งสองเลือกที่นี่เพราะมันเป็นสถาบันทางศิลปะไม่คิดค่าเข้าชมและไม่มียโยบายขายงานศิลปะที่ได้ได้รับบริจาคมา และนับว่าเป็นหนึ่งในการบริจาคงานศิลปะครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของอเมริกา ในปี 2008 The Dorothy and Herbert Vogel Collection: Fifty Works for Fifty States ถูกจัดตั้งขึ้นร่วมกับ National Gallery of Art, National Endowment for the Arts และ Institute of Museum and Library Service เพื่อบริจาคงานจากคอลเลคชั่นของพวกเขาให้กับพิพิธภัณฑ์ศิลปะใน 50 รัฐทั่วประเทศ โดย Dorothy ประกาศปิดคอลเลคชั่นหลังจากชีวิตของเธอจากไป

ยิ่งสูงยิ่งสวย อาจกล่าวเช่นนั้นได้ เรา กลับมาเยือน Red Sky อีกครั้งตาม คำเชิญชวน ด้วยเพราะ Red Sky เพิ่ง เปลี่ยนเชฟใหม่ ซึ่งเป็นชาวญี่ปุ่นเชื้อ สายอเมริกันมีชื่อว่าเชฟ อลัน หลังจากเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในอเมริกา และออกตระเวนไปหลายประเทศ ใน ที่สุดเชฟอลันก็เลือกที่จะมาสัมผัส ผัส ปรสภการณที่เมืองไทยที่เชฟบอกว่า นี่เป็นการมาเมืองไทยครั้งแรกของเขา สำหรับบรรยากาศของ Red Sky คงไม่ต้องบอกกล่าวกันมาก ความโดดเด่นย่อยยอยู่ที่ City View

ของกรุงเทพ ที่มองจากมุมสูง แม้แต่กระนั้นก็ตามที่มีการตกแต่งต่างๆ ก็ ปรับเปลี่ยนอยู่เสมอมา นอกจากเพิ่มเติมในส่วนของบาร์ที่อยู่สูงขึ้นไปจาก บริเวณเดิมอีกหนึ่งชั้น ล่าสุดมีข่าวว่ากำลังจะมีโครงการขยับสูงขึ้นไปอีก หนึ่งชั้น

เชฟยังคงเลือกเมนูเด่นที่เป็นจานยอดนิยมของ Red Sky ออกมาแนะนำ Wagyu Beef Tenderloin “Rossini” with foiegras, truffle, wide mushrooms and Madeira sauce ความโดดเด่นของจาน นั้นนอกจากการเลือกใช้เนื้ออย่างดีแล้วอยู่ที่การเคี่ยวน้ำซอสด้วยเวลา ยาวนานเพื่อให้ได้เนื้อสัมผัสและรสชาติที่เข้มข้น ใครชอบทานเนื้อนุ่ม ไม่ผิดหวังอย่างแน่นอน เราคุยกับเชฟถึงแนวความคิดในการทำอาหาร แน่นอนเชฟอลันบอกว่าการได้มาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ย่อมช่วยเรื่อง ความตื่นตัว ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมย่อมมีส่วนช่วยให้เรื่อง แรง บันดาลใจสร้างสรรค์เมนูใหม่ๆ ให้กับห้องอาหารที่ดูแล ในอนาคตเมื่อทุก อย่างเข้าที่เข้าทางเราเชื่อว่าเชฟจะต้องมีเมนูใหม่ๆ ที่น่าสนใจให้กับ Red Sky

ที่โดดเด่นไม่แพ้เรื่องของอาหารย่อมเป็นที่ตั้งของร้านอาหาร Red Sky จัดอยู่ในอันดับต้นๆ ของ Roof Top Resturant ในกรุงเทพฯ ที่มีบรรยากาศยอดเยี่ยม เราแวะไปเยือนในช่วงต้นฤดูฝน บรรยากาศของ กรุงเทพฯ ก่อนฝนจะเทสายลงมาเมื่อขึ้นไปมองจากส่วนของ Out Door

บาร์บนชั้นสูงสุดเหนือ Red Sky ขึ้นไปอีกหนึ่งชั้นนั้นกรุงเทพฯ รวากับฉาก ในภาพยนตร์ที่ชวนให้จินตนาการโลดแล่น

ที่นี่เปิดบริการตั้งแต่ 18:00 - 01:00 หากอยากชมบรรยากาศ ช่วงที่กรุงเทพฯ กำลังเปลี่ยนอารมณ์ต้องมาตั้งแต่ 18:00 น. เริ่มต้นสัง เครื่องดื่มเบาๆ มาดื่มพูดคุยชมบรรยากาศรอยต่อของวัน พอฟ้ามืดไฟของ เมืองสว่างไสวค่อยเริ่มดินเนอร์ รับรองว่าไม่ผิดหวังอย่างแน่นอน

Red Sky

โทร. 662 100 6255

Romanee-Conti สุดยอดไวน์แห่งพื้นพิภพ

รูปพรรณสัณฐานขององุ่นบีโน๊ จากไร่ไวน์ของโรมานเน่ กองติ

สภาพภูมิประเทศแบบเนินสูงของไร่องุ่นไวน์โรมานเน่ กองติ

การซื้อขายไวน์เบอร์กันดีของพ่อค้าคนกลาง(Negociant)

ถ้าหากจะมีคำถามสักหนึ่งคำถาม ไปถามคนที่ชอบดื่มไวน์ว่า หากเลือกได้อยากดื่มไวน์ตัวไหนมากที่สุด คำตอบที่ได้ก็ขึ้นอยู่กับรสนิยมและความชอบ ประกอบกับประสบการณ์ส่วนตัว ที่เคยชิมลิ้มลองกันมาบ้าง หรือแม้ไม่เคยดื่มมาก่อนเลย แต่เคยได้ยินเขียนไวน์หรือเหล่าเชลบนคนดัง เขาคุยกันว่ามันเยี่ยมอย่างโน้น มันคืออย่างนี้ Must drink before you die อะไรประมาณนี้ ก็อยากจะชิมกับเขาบ้าง ก็มีความหลากหลายในคำตอบครับ

แต่ถ้าถามว่า ไวน์ตัวไหนแพงที่สุดในโลก ทุกเสียงจะสอดประสานกันขึ้นโดยพร้อมเพรียงว่า ไวน์นั่นก็คือ โรมานเน่ กองติ(Romanee – Conti)นั่นนะซิ แล้วทำไมถึงแพง แล้วที่เรียกว่าแพงนะ ราคาเท่าไรกันเชียย ก็ไม่มากมายอะไรเท่าไร ยกตัวอย่าง โรมานเน่ กองติปี 1990 ที่จัดประมูลโดยสถาบัน Sotheby's ที่ลอนดอน ในปี 1996 มีผู้ประมูลไปในราคา 6,747,000 บาทต่อไวน์จำนวน 8 ขวด หรือคิดคร่าวๆ ก็ตกขวดละ 843,375 บาท แต่ถ้าเป็นปีวินเทจระดับยอดเยี่ยมปีทองอย่างเช่น 1985 ราคาน่าจะทะลุหลักล้านต่อขวด แต่คงไม่สามารถหาได้แล้วละครับ เพราะถ้าใครมีก็คงเปิดดื่มไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

วินเทจล่าสุดในปี 2013 ราคาต่อขวดจะวิ่งอยู่ที่ราวๆ 350,000 บาท ถึง 400,000 บาท ถ้าซื้อมาแล้วจะเปิดดื่มทันทีเลยไม่ได้นะครับ ต้องรอไปดื่มในปี 2024 และเก็บต่อไปได้อีกถึงปี 2050 เรียกว่าถ้าได้มาจริงๆ ก็ต้องเก็บแบบปิดมิดชิดประหนึ่งเครื่องเพชรขึ้นดี เพราะสามารถนำไปขายทำกำไรได้ในอนาคตได้อีก

ไวน์แดงโรมานเน่ กองติ มีถิ่นกำเนิดในแคว้นเบอร์กันดีของฝรั่งเศส อยู่ทางภาคกลางเยื้องไปทางตะวันออกของประเทศฝรั่งเศส ห่างจากกรุงปารีสประมาณ 100 กิโลเมตร แคว้นเบอร์กันดีผลิตไวน์มานมนานกว่า 2,000 ปี โดยพ่อค้าชาวกรีกที่นำมาเผยแพร่ให้ชาวไร่ได้รู้จักกับไวน์และปลูกองุ่นกันเรื่อยมา แคว้นนี้มีพื้นที่เป็นเนินสูงสลับซับซ้อน มีดินผสมหินปูนตั้งแต่ในยุคจูราสสิกที่มีไดโนเสาร์วิ่งเล่นไล่จับกันอยู่ในทุ่ง มีพื้นที่ในการปลูกองุ่นประมาณ 60,000 เฮกตาร์ องุ่นพันธุ์หลักที่นิยมปลูก ได้แก่ พันธุ์ปีโนต์ นัวร์(Pinot Noir)ที่ทำไวน์ออกมาทั้งแบบฟูลบอดี้ในเขต Pommard,Corton แบบมีเดียม บอดี้ในเขต Beaune และองุ่นพันธุ์กามา(Gamay)ที่ถูกเปรียบเปรยว่าเป็นลูกเมียน้อย แต่เป็นไวน์ที่สร้างชื่อเสียงให้กับแคว้นเบอร์กันดีจากการ

ผลิตไวน์ในสไตล์โบโฌแลย์ นูโว(Beaujolais Nouveau)ส่วนไวน์ขาวนิยมผลิตแบบดรายไวน์และบ่มในถังไม้โอ๊ค ทำจากองุ่นชาร์ดอนเนย์(Chardonnay) ไวน์ประเภทนี้จึงเป็นไวน์ขาวชนิดเดียวที่นิยมเก็บบ่มในขวดเหมือนไวน์แดง ต่างจากไวน์ขาวทั่วไปที่มักจะเปิดดื่มได้ทันที โดยไม่ต้องเก็บบ่มไว้ และมีราคาแพงที่สุดในบรรดาไวน์ขาวด้วยเช่นกัน

อากาศของแคว้นเบอร์กันดีในฤดูหนาวก็จะหนาวจัด ฤดูร้อนก็ร้อนแบบจัดเต็ม มีหมอกตลอดเวลา มีความผันผวนของอากาศมากกว่าแคว้นบอร์โดซ์ เนื่องจากลมทะเล ลมภูเขา ป่าสนและอุณหภูมิของแม่น้ำ เรียกว่าถ้าเทียบขนาดกับบอร์โดซ์แล้ว เขตการทำไวน์ของที่นี่เล็กกว่าหลายเท่าตัวครับ แต่มีการทำไวน์เกรด AOC ถึง 113 เขต เกรดไวน์ของแคว้นเบอร์กันดีแบ่งออกเป็น 4 ชั้น (Classification) คุณภาพสูงสุดคือกรองครู (Grand Cru AOC) ผลิตออกมาน้อยมาก เรียกว่าไม่ถึง 2% ของไวน์ที่ผลิตในแคว้นเบอร์กันดี รองลงมาคือ พรีเมอ ครู(Premier Cru AOC) ผลิตออกมาได้ประมาณ 12% ของไวน์ทั้งหมดในแคว้นนี้ อันดับที่สามคือวิลเลจ(Village AOC) ผลิตออกมาได้ประมาณ 38% ส่วนลำดับสุดท้ายคือเกรด รีจันัล(Regional AOC) ซึ่งผลิตออกมาได้มากที่สุด และจัดว่าเป็นไวน์ Everyday Wine ที่ราคาถูกที่สุดในกลุ่ม

ในการค้าขายไวน์จากแคว้นเบอร์กันดีนั้นจะมีอยู่ 3 รูปแบบ หลักๆ คือระบบนายหน้า (Broker) จะมีแค่ตำแหน่งผู้จัดการและเขาเท่านั้น มีความเชี่ยวชาญของไวน์ในแต่ละเขตเป็นพิเศษ รู้ความต้องการของตลาดและความเคลื่อนไหวทั้งผู้ขายและผู้ซื้อเป็นอย่างดี นายหน้าจะเป็นคนจับคู่ (Matching) ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายให้มาพบปะพูดคุยตกลงซื้อขาย ส่วนนายหน้าก็จะได้คอมมิชชั่นทั้งสองทาง รูปแบบที่สองเรียกว่า ตัวแทนจัดจำหน่าย(Distribution Channel)จัดตั้งขึ้นเพื่อจำหน่ายไวน์ให้กับผู้ผลิตเจ้าต่างๆ จัด

กิจกรรมส่งเสริมการขาย แผนการตลาด การขนส่ง การชิมไวน์ ซึ่งจะมีการบวกกำไรเพิ่มไปจากค่าคอมมิชชั่นที่ได้รับตามปกติ

ส่วนรูปแบบสุดท้าย จะเป็นรูปแบบที่รู้จักมักคุ้นกันเป็นอย่างดี กับระบบของพ่อค้าคนกลาง(Negociant) พ่อค้าเหล่านี้ก็จะเดินต่อๆไปในไร่ไวน์ต่างๆ กันๆ เจยๆ ตามแปลงต้นองุ่น พูดคุยกับชาวไร่จนรู้จักมักคุ้นกันดี และขอซื้อองุ่นจากเกษตรกรเหล่านั้น รายละเอียดและน้อย สามแถว ห้าแถว สิบแถวบ้าง ซึ่งคอไวน์ต่างล้วนทราบดีว่าการทำไวน์ในแคว้นเบอร์กันดีจะแตกต่างกับแคว้นบอร์โดซ์ตรงที่ ไร่องุ่นในบอร์โดซ์นั้นมีพื้นที่กว้างขวาง เรียกว่าผู้ผลิตแต่ละรายมีพื้นที่นับสิบไร่ขึ้นไป ปลูกองุ่นกันสดลูกหูลูกตาและมีปราสาท (Chateau) เป็นสัญลักษณ์ที่ปักและแสดงถึงเกียรติยศความเป็นชนชั้นขุนนางที่มีมรดกตกทอดมายาวนาน แต่กับผู้ผลิตไวน์ในแคว้นเบอร์กันดีนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นเกษตรกรตัวจริง อยู่แบบสงบสุขแบบเศรษฐกิจพอเพียง และมีที่ดินทำกินเพียงเล็กน้อย ผลิตองุ่นออกมาได้เท่าไรก็ขายได้หมด เป็นผลพวงของการปฏิวัติครั้งใหญ่ในฝรั่งเศสที่ประชาชนลุกฮือขับไล่ขุนนางออกไป และนำที่ดินเหล่านั้นมาแบ่งสรรปันส่วนกัน เรียกว่าพื้นที่ไม่มากนัก แต่ผู้ผลิตไวน์นับสิบไร่กระจุกตัวอยู่ในนั้น ยกตัวอย่างเช่น Clos de Vougeot มีเนื้อที่ประมาณ 120 กว่าเอเคอร์ แต่มีเจ้าของไวน์ร่วมๆ 80 คน มีการผลิตไวน์ออกมากกว่า 50 ฉลาก ซึ่งทุกคนก็ทราบดีว่าการศึกษาเรื่ององุ่นไวน์เบอร์กันดีเป็นอีกขั้นหนึ่งที่สูงเหนือกว่าไวน์ของ บอร์โดซ์ ก็เนื่องด้วยเหตุผลนี้ และคอไวน์ชาวเอเชียที่หลงใหลคลั่งไคล้ไวน์เบอร์กันดีมากเป็นพิเศษอย่างคนญี่ปุ่นนั้น ถึงกับมาใช้ชีวิตอยู่ในแคว้นนี้กันเป็นเดือนๆ เลยทีเดียว เพราะเขาถือว่าถ้าได้เรียนรู้เกี่ยวกับไวน์เบอร์กันดีอย่างทะลุปรุโปร่งแล้วไซ้ร้ จึงจะถือว่าได้รับการยอมรับว่าเป็นเซียนไวน์ตัวจริงกันเลยทีเดียว ซึ่งพ่อค้าหลายรายที่ซื้อไวน์มาผลิตขายจนมีชื่อเสียง และผันตัวเองมาเป็น

เกษตรกรและพ่อค้าไปเลยก็มี ในขณะที่ชาวไร่บางกลุ่มก็เลือกที่จะรวมกลุ่มกันผลิตไวน์และบรรจุขวดออกขายเอง

ไวน์จากเบอร์กันดีต้องใช้เทคนิคเฉพาะตัวมากมาย เนื่องจากองุ่นพันธุ์ปีโนต์นั้น ได้ชื่อว่าเป็นลูกคุณหนู บอบบางไร้เดียงสา ต้องประคบประหงมดูแลอย่างดี ปลูกยากที่สุด แต่ตายง่าย ประกอบกับสภาพภูมิอากาศที่มีความแปรปรวนสูง ทั้งอากาศหนาวจัด ร้อนจัด หมอกเยอะ น้ำแข็งเกาะ เรียกว่ามีโอกาสถูกหอยได้ตลอด ดังนั้น ผู้ผลิตไวน์ของที่นี่จึงมีเทคนิคสูตรลับเฉพาะที่ส่งสมภูมิปัญญานับร้อยปีในการปรุงไวน์ให้มีคุณภาพระดับสุดยอดของไวน์ในโลกนี้ เกรินำกันมาพอสมควรแต่ยังไม่ถึงที่ตั้งของตำบลวอนส์ โรมานเน่(Vosne – Romanee)ในเขตโกตต์ เดอนุยส์(Cote de Nuits) ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของไวน์โรมานเน่ กองติกันเลย หมดโควตาหน้ากระดาศเสียก่อน ฉบับหน้าผมจะพาทุกท่านไปล้วงความลึกถึงความแพงระดับบ้านแตกสาแหรกขาดของไวน์ตัวนี้กันนะครับ ชอบคุณครับ.

แผนที่เขตการผลิตไวน์ในแคว้นเบอร์กันดี

Drive Out With PL

ราชบุรีอยู่ใกล้กรุงเทพฯ ราชบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย “มีเวลาแค่หนึ่งวันเที่ยวราชบุรีไม่ทั่วหรอก” ใครบางคนบอก แต่หนึ่งวันก็สามารถไปชมดูได้หลากหลาย แล้วจะรออะไรอยู่ละ ถ้าแล้วก็จัดแจงชักชวนเพื่อนฝูงลงขันเช่ารถสักหนึ่งคันแชร์ค่ารถค่าน้ำมัน ค่าอาหารไปท่องเที่ยวราชบุรีกันดีกว่า

หมายการเดินทางครั้งนี้ปักหมุดไว้ว่าชมศิลปะวัฒนธรรม วิถีชีวิต ค้นข้อมูลท่องเที่ยวราชบุรี มีมากมายจนเลือกไม่ถูกเลย แต่ในที่สุดเห็นว่าหนึ่งใหญ่วัดขนอนเป็นลี้มึคุณค่าที่ไม่ควรพลาดการไปเยี่ยมชม จุดหมายแรกจึงขับตรงดิ่งไปที่วัดขนอน อำเภอท่ายาง เป็นอันดับแรก เมื่อมาถึงไม่ผิดหวัง ที่วัดจัดสร้างพิพิธภัณฑ์หนึ่งใหญ่ จัดแสดงตัวหนังสือใหญ่และข้อมูลประวัติความเป็นมาไว้สำหรับผู้เยี่ยมชมอย่างดี

หนึ่งใหญ่วัดขนอน สร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ผู้ที่ริเริ่มแกะสลักตัวหนังสือคือ ท่านพระครูศรีมหาสมุทร หรือหลวงปู่กล่อม สมบัติและความรู้เชิงช่างตกทอดต่อกันมาจนปัจจุบัน มีตัวหนังสือ 313 ตัวเป็นสมบัติอันมีค่าของวัด อีกทั้งวัดขนอนยังเป็นเพียงวัดเดียวที่มีมหรสพเป็นของวัด มีตัวหนังสือและคณะหนึ่งใหญ่ที่สมบูรณ์อยู่ในความอุปถัมภ์ของวัดสืบต่อกันมา ตัวพิพิธภัณฑ์เปิดให้เข้าชมฟรี

ออกจากวัดขนอนขับไปอีกไม่ไกลจะถึงตัวอำเภอท่ายาง เป็นเมืองที่น่าแวะเดินเท้าชมบรรยากาศเก่าๆ แวะหน้าสถานีรถไฟ มีย่านการค้าเล็กๆ ที่สามารถใช้เวลาสั้นๆ เดินเท้าชมวิถีชีวิตตึกแถวเก่าๆ

ออกจากท่ายางเรามุ่งตรงเข้าตัวเมืองราชบุรี ไปหาอะไรท่องเที่ยวสำหรับมือกลางวัน ราชบุรีมีร้านก๋วยเตี๋ยวมากมายคนที่ชอบกินเส้นรับรองว่าไม่ผิดหวังไม่ว่าจะเป็นก๋วยเตี๋ยวไข่เจียวดั้งเดิมที่แยกเพชรเกษม ก๋วยเตี๋ยวปลาแม่กลอง ก๋วยเตี๋ยวไข่ต้มยำสูตรคุณยาย เลือกเอาตามใจชอบทุกร้าน Search หาที่ตั้งใน Google map ได้

อิ่มท้องแล้วไปเดินย่อยที่พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติราชบุรี ถ่ายภาพกับเจ้าลายจุดหมาปิ่นเชรามิกขนาดใหญ่ จากนั้นนั่งพักจิบเครื่องดื่มที่ร้าน ดี คูน (D kunst) หอศิลป์ร่วมสมัยของราชบุรี ซึ่งตัวอาคารของ ดี คูน เป็นบ้านไทยทรงมะนิลา สมัยปลายรัชกาลที่ 5 ได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงอย่างดี ภายในเป็นร้านกาแฟและแกลลอรี่ จิบกาแฟวางแผนการเดินทางต่อ

เห็นว่าสนามฟุตบอลที่สวยงามแห่งใหม่ของทีมราชบุรีที่ชื่อว่า มิตรผลสเตเดียมเพิ่งเปิดใช้งานได้ไม่นานอยู่ไม่ไกลจากตัวเมือง อดไม่ได้ที่จะแวะไปเยือนโฉมเสียหน่อย สัญลักษณ์มังกรถูกนำเสนอปรากฏอยู่ด้านบนงดงามโดดเด่นด้วยการเลือกใช้สีส้ม เชื่อว่าต่อไปในอนาคตใครมาราชบุรีก็定会โอบมาถ่ายภาพกับมิตรผลสเตเดียมเหมือนกับที่ไปบุรีรัมย์แวะไปเยือนไอโมบายสเตเดียม

วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดเพลง

Art หนึ่งวันเพลินใจ
in ราชบุรี
chaburi

มิตรผลสเตเดียม

สุดท้ายก่อนจบทริปเราออกนอกเมืองเพื่อไปชมโบสถ์คริสต์เก่าที่มีอายุถึงร้อยปีที่วัดเพลง หรือโบสถ์วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง ตั้งอยู่ที่ ต.วัดเพลง อ.วัดเพลง เป็นอาคารที่มีรูปทรงสถาปัตยกรรมแบบโกธิค แม้เสียดยเรามาถึงเย็นยาไปหน่อยจึงได้ชมแต่เพียงด้านนอกเท่านั้น แต่เพียงแค่นั้นก็นับว่าคุ้มค่ากับการขับรถมา

ที่แห่งนี้เป็นศูนย์รวมใจของคริสตชนชาวต.วัดเพลง หากมาในวันธรรมดาและอยากเข้าชมด้านในให้ติดต่อกับผู้ดูแลสถานที่ซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่อาคารด้านข้างโบสถ์ หากมาตรงกับวันเสาร์และอาทิตย์จะมีพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ วันเสาร์เวลา 19:30 น. วันอาทิตย์ รอบเช้าเวลา 6:30 น. รอบสาย 9:00 น. สามารถชมความงามด้านในของโบสถ์ได้

เราอยู่รอบบันทึกภาพโบสถ์เก่าแก่ถูกแสงอันอ่อนนุ่มของยามเย็นอาบไล้ ก่อนขับกลับเข้ากรุงเทพฯ วางแผนว่าจะไปหาซื้อผ้าแถวพุทธมณฑล ก่อนกลับบ้านอย่างมีความสุขเต็มอิ่มกับหนึ่งวันในการตระเวนเที่ยวราชบุรี

หนังใหญ่วันখনอน

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ราชบุรี

โบสถ์วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง